

Zhuán Fálun

II. kötet

Li Hongzhi

A világegyetem olyan mérhetetlen és az égitestek olyan óriásiak, hogy az emberek nem foghatják fel őket kutatás által.

Az anyagok olyan parányiak, hogy az emberek nem tudják többé felfedezni őket.

Az emberi test olyan titokzatos, hogy az emberek nem kutathatják ki azt felületes felismerések által.

Az élet olyan összetett, hogy az emberiség számára az egy örök rejtély fog maradni.¹

Li Hongzhi

1995. szeptember 24.

Egy gonosz ember az irigység alapján gonosz. Önzésből és dühből panaszkodik az úgynevezett igazságtalanságokra.

Egy jóindulatú ember mindig együttérző. Panasz és gyűlölet nélkül tartja örömmek a szenvedéseket.

Egy megvilágosult ember ragaszkodástól mentes. Nyugodtan szemléli a világ illúzióktól elvakított embereit.²

Li Hongzhi

1995. szeptember 25.

Nem venni szívre a hétköznapi emberek keserűségét és örömét:

Egy művelő.

Nem ragaszkodni világi nyereséghez és veszteséghez:

Egy arhát.³

Li Hongzhi

1995. május

Tartalomjegyzék

1. <i>Fá</i> -magyarázat <i>Dayushanban</i>	7
2. A buddhizmusban levő leckék	12
3. Az emberiség hanyatlása és a megvilágosultak megjelenése	14
4. Tudósok és művelés az két dolog	16
5. Buddha-természet	18
6. Nem műveli a <i>Daót</i> , de már a <i>Daóban van</i>	20
7. Az emberek földből való teremtésének a története	21
8. A modern tudomány korlátozásai és a <i>Fofá</i> mélyrehatósága	22
9. Minden <i>Fá</i> az eredethez vezet	24
10. A <i>chan</i> iskola szélsőséges	25
11. A művelés közbeni szintek	27
12. Buddhák és <i>daók</i>	29
13. Semmilyen bemutatók az emberek megváltásánál és a <i>Fá</i> magyarázatánál	30
14. A buddhák az embereket váltják meg, és nem az áldásért vannak ott	33
15. Az emberiség hanyatlása és a veszélyes nézetek	34
16. Az emberiség a <i>jie</i> -vég idején	36
17. Igaz művelés	38
18. Éleselméjűség	39
19. Felismerés	40
20. Miért nem láthat az ember	41
21. A <i>Fá</i> tanulása	42
22. Hogyan asszisztáljon az ember	43
23. Mi az üresség?	44
24. Állhatatosság	45
25. A buddhizmus kifejtései a Buddha- <i>Fá</i> leggyengébb és legkisebb része	46
26. Mi a bölcsesség?	47
27. Művelés a nyugdíjazás után	48
28. Szójegyzék	49

*Fá-magyarázat Dayushanban*⁴

Némelyik nem művelte magát sikeresen ebben az életében, és fogadalmat sem tett le, hogy a következő életében tovább művelje magát. A következő életében nagyon valószínűen hétköznapi emberként fog újraszületni, és nincs többé esélye, hogy tovább művelje magát. Akkor azok a dolgok, amiket az előző életében a művelésen keresztül kapott, szerencsésé fognak átváltozni. Sok magas hivatalnok szerzetes volt az előző életében. Keményen művelte magát, és gyűjtött némi szerencsét, de nem művelte magát sikeresen, tehát magas hivatalnok vagy császár lesz.

Ha azért tett le egy fogadalmat, hogy a következő életében feltétlenül tovább művelje magát, ha ebben az életében nem művelte magát sikeresen, akkor az megteremti neki a sorskapcsolatot a következő életében. A következő életében talán tovább műveli magát ebben az iskolában. Így teremti meg az a művelés sorskapcsolatát. Ha ez az ember letette a fogadalmat, az újraszületés után nincs a föld alatt levő alacsony istenségek ellenőrzése alatt. A mestere törődni fog vele, követi és figyelemmel kíséri az újraszületésénél. Egy olyan családban fog újraszületni, amelyben a művelésre ösztönzik. Akkor megvan az esélye, hogy tovább művelje magát.

A templomban sok szerzetes nem tudja sikeresen művelni magát. Nem művelték magukat sikeresen, és az ok főképpen abban rejlik, hogy a ragaszkodásaikból sokat nem távolítottak el, és nem tudják, hogyan kellene művelniük magukat; semmilyen *Fát* sem kaptak meg. Némelyik azt hiszi, hogy a szútrák szavalása által már buddhává művelheti magát az ember. Ha nem tudja elengedni egy hétköznapi ember szívét, nem művelheti magát sikeresen. De ő az egész szívét Buddhának szenteli, ezért vándorol tovább a halál után ide-oda a templomban, és műveli is magát a többiekkel. Egy ilyen állapotban van akkor. Ha azt mondják, hogy kísértet volna, úgy viszont ő nem kísértet; ha azt mondják, hogy szerzetes volna, úgy viszont ő nem ember. Most az emberiség éppen pontosan egy ilyen káoszban van. Némely buddha-szobrok nem léteznek egy buddha sem. Némely emberek makacs imádása által némely hamis buddhák jöttek létre. Sőt némelyek most egy vörös szövetséghez imádkoznak, amelyet egy fára kötnek. Egy hegyet is imádnak, egy darab követ is imádnak, és egy olyan buddha-szobrot is imádnak, amelyiknél nincs felnyitva fény. Így imádás által némely hamis buddhák jöttek létre. Pontosán úgy néznek ki, mint a buddhák, viszont hamisak, és a buddha alakjában rosszat tesznek. Ilyesmi nagyon gyakran létezik.

A mennyben azonban nagyon szigorú követelményeket állítanak fel a helyes gyümölcs megkapására, nem úgy, mint ahogyan azt az emberek elképzelik maguknak. Valójában a buddhizmus az újkorban már nincs rendben. Sok ember nem tudja többé, hogyan kellene művelnie magát, nagyon nehéz, hogy tovább művelje magát. A buddhizmusban sok értelmezése létezik a szútráknak. Ez a szerzetes így értelmezte, az úgy, ámde ilyen értelmezések félrevezethetnek embereket. Ezek mind szabotálják a *Fofát*. Az ember csak az eredeti szavakon keresztül ismerheti fel a szútrák eredeti jelentését, csak így ismerhet fel valamit. Még akkor is, ha csak egy picikét értett meg az alapelvekből, megemelkedett. A továbbolvasásnál megint megértett egy alapelvet, akkor megint megemelkedett. Különböző szinteken különböző felismerései lesznek. Némely szerzetesek meghatározásokat adtak a szútráknak, szintén léteznek emberek, akik olyan könyveket írnak, amelyekben a *Fofát* értelmezik, ők meghatározásokat adtak: Ezzel a mondattal a Buddha erre gondolt, azzal a mondattal arra gondolt... ez a jelentése... az a jelentése. A Buddha eredeti szavai különböző jelentésekkel bírnak különböző szinteken, egészen a tathágata szintjéig. De az a szerzetes nagyon alacsonyan művelte magát, és nem ismerte fel a Bódhiszattva és a Buddha alapelveit. Azok a meghatározások, amelyeket a szútráknak adott, valójában az ő szintjén levő felismerései. A szavainak semmilyen magasabb tartalmuk sincs, és nagyon alacsony felismerésekhez vezetnek az embereket, úgyhogy ők ezekben rekednek meg. Valójában rögtön eretnek utakra vezettek embereket. Ha azt mondja, hogy a Buddha szavai pontosan olyan jelentéssel rendelkeznek, az korlátozza az embereket. Ha azt úgy értik meg, senki sem tudja felfelé művelni magát.

Mindegyik korszakban nagyon gyakran létezett az értelmezéseknek ez a fajtája. Az emberek a „*Dazang* szútráról⁵” beszélnek, vagyis „három *zangról*”: szútra, parancsolat, kifejtés. A szútrák kivételével – a parancsolatokat és a kifejtéseket nem lehet egy sorba helyezni a szútrákkal és összehasonlítani velük. Mindenekelőtt a kifejtéseknél fejtették ki önkényesen a *Fofát*, eltávolították a *Fofá* eredeti jelentését. A mai szerzetesek a modern nyelvel magyarázzák el a szútrákat, ők

egyáltalán nem tudják elmagyarázni azokat. Sákjamuni buddha szavai eredeti jelentésének éppen úgy kell maradnia, ahogyan van. Mihelyt értelmezik, az balul üt ki. Ez az egyik oka annak, amiért a mai szerzetesek számára nagyon nehéz, hogy sikeresen műveljék magukat. Ezt nem tudják felismerni a szerzetesek, a régi nyelvtan miatt nem tudják megérteni a szútrák eredeti szövegét, aztán beszereznek maguknak néhány útbaigazító művet. Ezeket az útbaigazító műveket mind önkényesen értelmezték a picike saját megértésükön keresztül. Mindegyik korszakban léteztek ilyen problémák. A régi korokban ugyanígy volt. Ne higgy vakon minden könyvben, amit a régi korokban írtak, annál ugyanígy van. Valójában azok szabotálják a *Fófát*. Sákjamuni buddha megmondta, hogy az ő *Fájának* ilyen és olyan sok éven belül nem lesz többé hatása, és a *Fá*-vég idején démonok fogják szabotálni a *Fát*. Ez az egyik ok erre.

Indiában már nem létezik buddhizmus, pontosan azért, mivel a szerzetesek ezt önkényesen csinálták, ez így ismerte fel, és az úgy, ők tisztára önkényesen ismerték fel. Lassanként ezek már nem Sákjamuni buddha eredeti felismerései, az eredeti jelentés eltűnt, és ezért Indiában már nem létezik a buddhizmus.

Az nem probléma, hogy együtt beszéljete a tapasztalatokról, mivel te a saját tapasztalataidról és a szútrákból való felismeréseidről beszélsz; az nem tesz semmit, annak nincs befolyása. Csak féltő, hogy te a szútrák szavait a saját szavaiddal határozod meg. Mindegyik mondat nem csak az azon a szinten való felismerésekkel rendelkezik, te valóban helyesnek, valóban jónak találsz egy alapelvet; ha viszont újra megemelkedsz, és felfelé jutsz, úgy fogod találni, hogy ugyanazok a szavak egy még magasabb alapelvet tartalmaznak.

Sákjamuni buddha 49 év hosszán át terjesztette a *Fát*, az elején még nem érte el a tathágatát. Némelyik *Fát* sok évvel azelőtt magyarázta el. De folyamatosan magyarázta, és azok a dolgok, amiket a későbbi éveiben a nirvánája előtt magyarázott el, nagyon erősen különböztek a korábbiaktól. Mert folyamatosan fel is ismerte, folyamatosan emelkedett, és folyamatosan művelte is magát. Valójában ő nem hagyott hátra az embereknek alapelveket és a világegyetem *Fáját* sem. A modern emberek azok, akik *Fának* vagy szútráknak nevezik. Amikor Sákjamuni buddha ebben a világban volt, nem is léteztek szútrák. Azokat a követők írták le a Sákjamuni buddha szavaira való emlékezés alapján, már az összefoglalásnál léteztek hibák. Sákjamuni buddha szavainak az igazi jelentése részben megváltozott, és az akkori emberiségnek nem volt szabad többet tudnia. Ez mind nem volt véletlen, hanem elkerülhetetlen. Mert korábban senki sem merészelte, hogy világosan és tisztán leírja a művelés dolgait, és hátrahagyja azokat az embereknek. Az embereknek mindent saját maguknak kellett felismerniük. A ködben semmiről sem tudnak az emberek, tehát nagyon nehéz felismerni.

Amikor Sákjamuni ebben a világban volt, főként parancsolatokat hagyott hátra az embereknek. A végén, mielőtt Sákjamuni buddha a nirvánába ment, megkérdezték őt a tanítványok: „A mester elmegy, kit vegyünk most mesterként?” Sákjamuni buddha azt mondta: „A Parancsolatot tekintsétek mesterként.” Valójában ő a parancsolatokat hagyta hátra, amelyekkel a művelők eljuthatnak a beteljesüléshez. Az élete idején állapították meg azokat. A szavai nyomán a követők leírtak valamit, és ezt szútráknak tekintették. Én első alkalommal hagytam hátra valóban a művelés dolgait az embereknek. Ilyesmi sohasem létezett azelőtt. Olyasmit tettem, amit előttem senki sem tett meg, én egy mennybe vezető „létrát” hagytam hátra az embereknek.

Valójában a vallásnak két célja van, az egyik ebből: azokat, akik nem rosszak, és akik felfelé művelhetik magukat, valóban hagyja elérni a *Daót*. A másik: viszonylag magas színvonalon tarthatja az emberi társadalom erkölcsét. Ez az a két dolog, amit a vallásnak tennie kellene. Valójában az, amit én terjesztek, nem vallás. De a *Fá* valódi terjesztése és az emberek megváltása pontosan ugyanolyan hatással rendelkezik: Lehetővé teszi, hogy az emberek valóban elérjék a *Daót*, és művelhessék magukat, egy utat nyújt neked; azt is lehetővé teszi, hogy sok ember megérthessen egy alapelvet, miután hallotta a *Fát*, és olvasta a könyveket, ámbár nem akarja művelni magát. Ezért nem fognak szántszándékkal valami nem jót tenni, tehát valami rosszat tenni. Ugyanúgy viszonylag magas szinten tarthatja az emberiség erkölcsi színvonalát, és ugyanazzal a hatással is rendelkezik. A művelési út valódi terjesztése és az emberek tanítása nem az emberek megváltása?

A történelem előtti időkben az emberi civilizációk néha viszonylag sokáig tartottak, néha viszonylag rövid ideig, némely emberi civilizációk elég sokáig tartottak. Az emberiség tudományának a fejlődési útvonala mindegyik időszakban más volt. A mai emberek a mai tudomány fejlődésének a keretében mozognak, nem tudják felismerni, hogy még más útjai is léteznek a

tudománynak. Valójában a régi korok Kínájában a tudomány teljesen más volt, mint az a mai tudomány, amelyet Európából vezettek be. A régi korokban, Kínában a kutatást közvetlenül az emberi testre, az életre és a világegyetemre irányozták. A régi korokban az emberek érintkezésbe mertek kerülni azokkal a dolgokkal, amelyeket nem lehetett megérinteni és látni, és így be tudták bizonyítani a létezésüket. Azt az érzést, amellyel a lótuszszülésben való gyakorlásnál rendelkezett az ember, egy erősebb érzéssé tették, végül az az érzés nemcsak nagyon erős volt, hanem meg is lehetett tapintani és látni. Így az alakatlan dolgokat alakkal rendelkező dolgokká tették. Az emberek a régi korokban egy másik utat jártak, és a léttitkokat, valamint az emberi test és a világegyetem közötti összefüggést kutatták, ez teljesen más volt, mint az az út, amit a mai kísérleti tudomány jár.

Valójában a holdat történelem előtti emberek alkották meg, belül üreges. A történelem előtti emberiség nagyon fejlett volt. Ma azt mondják az emberek, hogy a piramisokat az egyiptomiak építették. Azt kutatják, honnan hozták oda a köveket. Az egyáltalán nincs úgy. Valójában az egy történelem előtti kultúra volt, amelyik a tengerfenékre süllyedt. Később megváltozott a földgolyó, és a kontinentális lemezeket többször felcserélték, azok újra felszínre kerültek. Később az új lakosok megszorodtak ezen a területen, és lassanként felismerték a rendeltetésüket, nevezetesen, hogy egy hosszú időn át meg lehetett őrizni bennük a tárgyakat. Akkor emberek holttesteit vitték beléjük. Nem ők építették a piramisokat, az egyiptomiak felfedezték és használták azokat. Azok nyomán később az egyiptomiak is építettek némely kis piramisokat, ezért már a tudósok sincsenek tisztában ezzel.

A mai emberiség csak a mai ismeretekkel tudja szemlélni a dolgokat, mindenekelőtt az a sok meghatározás, amelyet sok tudós csinált, egyszerűen nagyon korlátozhatja az embereket. Darwin azt mondta, hogy az emberek a majmokból fejlődtek ki; és az emberek mindannyian elhiszik, hogy az emberek a majmokból fejlődtek ki. Aztán e szerint az elmélet szerint vannak le végkövetkeztetéseket. A tudomány ma felfedezett némely dolgokat, amelyek nagyon messze túlmennek a modern emberiségünk civilizációjának a történelmén, de senki sem meri ezeket elismerni, mindannyian elképzelhetetleneknek tartják őket, és így önkényesen vannak le végkövetkeztetéseket, és tetszőlegesen beszélnek. A jövőben létre fog jönni az emberi test tudománya. A jövődő fizika, vegytan és a más területeken levő szakágak talán egy másik álláspontból kiindulva fognak fejlődni, nem feltétlenül kivétel nélkül a nyugat álláspontjából. Azok a meghatározások, amelyeket a mai kísérleti tudomány ad meg, nagyon szűkek. Olyan dolgokat, amiket manapság meg lehet érinteni és látni, elismernek; olyan dolgokat, amiket nem lehet megérinteni és látni, kivétel nélkül nem ismernek el. A tudományos meghatározásaik egyáltalán nem tudományosak, azok teljesen korlátozták az embereket. Ha te azokat a dolgokat, amiket az emberek nem láthatnak, és nem érinthetnek meg, tudományos módszerekkel fedezed fel, az akkor tudomány vagy sem? Az akkor nem szintén tudomány?

Az anyagról való felismerések sem olyanok, ahogyan azokat a mai tudósok felismerték. Kutatásokon keresztül felfedezték, hogy az olyan dolgok, mint a neutronok, atomok és így tovább nem biztonságosak; ha nem helyezik őket ólomdobozokba, radioaktív sugárzást bocsátanak ki. Ők ezt csak azoknak a meglevő elméleteknek a szemléletmódjából kiindulva ismerték fel, amelyeket felfedezhetnek, csak ezt a picikét tudhatják. Valójában minden tárgynak van élete. Sákjamuni buddha ezt szintén mondta. Teljesen mindegy, hogy melyik dimenzióban, a tárgyak mind valami anyagilag létező dolgok, minden tárgynak van élete. Emberek ellenőrizhetnek neutronokat, atomokat, gamma-sugarakat és ráadásul a még mikroszkopikusabb anyagokat, de ezért az embernek el kell érnie azt a szintet. Valójában az a művelési energia, amit mi nemesítünk, nagyon erős radioaktivitással rendelkezik, a művelők teljesen ellenőrizhetik azt. A mai tudomány megmagyarázza, miből alakult ki a világegyetem, és hogy így vagy úgy jött létre, ebből az anyagból vagy abból az anyagból. A magasabb felismerés az, hogy a világegyetem időből és térből áll. Valójában a világegyetem alapvetően energiából áll. Minél parányibb az anyag, annál erősebb a radioaktivitás. Ez a legalapvetőbbnek a legalapvetőbbje. A mai tudósok nem merik ezt elismerni, mert ezt nem is tudják felismerni.

Az anyag létezése a rendkívül mikroszkopikusban – a különösen mikroszkopikusban, különösen mikroszkopikusban az anyag valójában élet nélküli őseredeti anyag – egyfajta őseredeti anyag, ami nem képzelhető el a hétköznapi emberek gondolkodásával. Ez a fajta őseredeti anyag nagyon félelmetes, minden tárgy, amely beleesik, azonnal fel fog oldódni és szét fog folyni. Pontosabban megmondva, ezt a fajta őseredeti anyagot még nem lehet az anyaghoz számítani. A világegyetemnek vannak tulajdonságai, őket úgy hívják: *Zhen, Shan, Ren*. Miért mondják, hogy a

tárgyak minden részecskéjében létezik *Zhen, Shan, Ren*? Valójában a *Zhen, Shan* és *Ren* a legőseredetibb anyagot – ezt a legőseredetibb dolgot még nem egészen lehet anyagként megnevezni – ők a legőseredetibb dolgot a legparányibb primitív anyaggá illesztik össze. Aztán különböző rendkívül mikroszkopikus részecskeanyagokká illesztik össze azt, azután differenciálják ezt a részecskeanyagot, és földdé, kövekké, fémelemekké, fénnyé és idővé illesztik össze azt a különböző szinteken levő dimenziókban – a világegyetemben levő különböző alapanyagokká. Azután tovább fejlődnek és differenciálódnak, nagyobb anyagokat állítanak elő, így keletkezett minden dolog. Tehát ha minden dolog és minden tárgy ezekből a kozmikus tulajdonságokból keletkezett, akkor ebben természetes módon létezik ezen a kozmikus *Fán* keresztüli korlátozás. Ezért rendelkezik minden anyag buddha-természettel – *Zhen, Shan, Ren*, ők azok a dolgok, amelyek a világegyetemet képezik. *Fofá*, „*Daónak*” is hívják.

Önmagában véve minden tárgynak van élete és buddha-természete, csak minden tárgy el fog fáradni. Eltekintve a *Zhen, Shan, Ren* tulajdonságoktól, ha a származék-anyagok elfáradnak, egy nagyon fenyegető probléma előtt állnak – a tárgyak elporladnak vagy elrothadnak, tehát a tárgyak feloszlanak. Az, hogy a tárgyak feloszlanak, tágabb értelemben azt jelenti, hogy az alacsony szinteken levő világegyetem romlik, és a *Fának* nincs többé hatása. Ha a *Fának* már nincs hatása az ember szívében, az emberek rosszá válnak, és az erkölcs nem fékezi meg őket többé. Ha az emberi erkölcs egy normális állapotban marad meg, a *Fá* folytonosságát és stabilitását meg lehet őrizni; elmegy, ameddig az emberszív nem rossz. Máskülönben: Mivel az emberek alávetik magukat a reinkarnáció hat útjának, egy ember az újraszületésénél magával viszi a karmáját, teljesen mindegy, milyen növényként, állatként, anyagként, betonként, homokként... teljesen mindegy, mivé változtatják át. Így nézve, ha az emberiség romlik, nemcsak az emberi társadalom romlik, hanem az anyagok is. A *jie*-vég idején ez a földgolyó, a világegyetemben levő bizonyos dimenziók, virágok, fű, fák, és így tovább karmával rendelkeznek magukon.

A reinkarnáció hat útja azt jelenti, hogy egy ember ebben az életben emberként születhet újra, és a következő életben állatként. A reinkarnáció hat útja valójában nem csak hat útja a reinkarnációnak. Azt Sákjamuni buddha mondta. Egyvalaki újraszülethet emberként, újraszülethet égi emberként, kísértetként, újraszülethet aszúraként, vadállatként is, háziállatként, anyagként, és így tovább.

Ha az emberiség tudománya el akarja érni azt a magasságot, először az ember erkölcsi mércéjének kell megemelkednie, különben csillagháborúk adódnának. Az emberiség semmiképpen sem érheti el a buddha szintjét technikákon keresztül. Miért? Az, amit a buddhák és az égi emberek uralnak, a magasabb tudomány és technika, amelyik túlmegy az emberiségén. Ez azt jelenti, az nem megy, ha az emberek csak az emberiség tudományos és technikai eszközein keresztül akarják elérni azt a színvonalat. Ha a tudományos és technikai eszközök áttörhetnék ezt, valóban mennyei katasztrófák jelennének meg. Mert ha az emberek olyan magas szinteket érnének el technikákon keresztül, és olyan nagy képességekkel rendelkeznének – tehát ha odavinnék a harci szellemüket, mohóságukat, erotikus vágyukat, különböző vágyakozásaikat, irigységüket, a hírnévhez, gazdagsághoz való különböző ragaszkodásaikat, mindenféle érzületeiket, akkor a menny egészen kaotikus lenne. Ezért ezt egyáltalán nem engedik meg.

Az egyedüli módszer, amivel az emberek felfelé juthatnak, az a művelés. Csak akkor, ha egy ember a szenvedéssel teli művelésnél minden különböző érzületet és vágyakozást eltávolít, és a *Zhen, Shan, Ren* kozmikus tulajdonságokhoz hasonul, érhet el egy olyan magas szintet. Mi a tudomány? Amit a buddha, az istenség ural, az a legmagasabb tudomány. Ő ismeri fel az anyagot a legtisztábban, a mikroszkopikusban már láthatja az anyagok bizonyos mikroszkopikus szintjeit, a még nagyobb anyagokat is látta a világegyetemben. Ma úgy vélik az emberek, az anyagok, a molekulák – és a még kisebbek atomok volnának... a nagynak a területén azt hiszik, hogy az égitestek a legnagyobb anyagok. De az égitestek nem a legnagyobb anyagok, léteznek még nagyobbak. A buddhák már láthatnak valami meglehetősen nagyot, és a mikroszkopikusban már láthatnak valami meglehetősen mikroszkopikusot. De ha el is érik ezt a színvonalat, a buddhák, tathágaták persze még nem láthatják az eredetet, a tathágaták szintén nem láthatják, milyen nagy végül a világegyetem.

A mennyben levő emberek számára nagyon nehéz, hogy műveljék magukat, ők szinte nem tudják többé művelni magukat. Miért? Mert a buddháknak nincsenek elviselni való szenvedéseik. A mennyben levő buddháknak nincsenek szenvedéseik, hanem csak vidám dolgaik, szerencsés dolgaik;

ha kíván valamit, megkapja azt, egészen szabadon és gondtalanul. Gondold át egyszer, neki erőteljes isteni képességei vannak, és nincsenek szenvedései, hogyan műveli magát akkor? Nagyon nehéz számára, hogy megemelkedjen. Az emberek számára viszonylag egyszerű, hogy műveljék magukat, viszont ha ők nem érhetik el azt a szintet, semmiképpen sem juthatnak felfelé. Úgy, mint egy üveg, ha piszkos dolgokkal van tele, nem úszhat felfelé a vízben, ez ugyanaz az alapelv. Valóban úgy van, hogy az ember nem juthat felfelé, ha nem tisztítja meg magát.

A buddha nagy bölcsessége az ő szintjén levő nagy bölcsesség. Azoknak a buddháknak a felismerései a kozmikus alapelvekről, akik kétszeresen felülmúlják a tathágatát, sokkal magasabbak, mint a tathágata szintjén levők felismerései. Ő beszélt a háromezer nagy világról, és nincs úgy, hogy azok mindegyik homokszemben léteznek. A nagy megvilágosultak megállapították, hogy azok némely homokszemekben és némely kövekben léteznek. Némely kövekben azonban nem léteznek, a gránitban például nem léteznek. Némely kövek, ha szemügyre veszi őket az ember, olyanok, mint egy nagyon tágas világ, mindannyian pontosan úgy néznek ki, mint az emberek. Ha eldobja a követ az ember, ők nem is éreznek megrázkódtatásokat, mivel pontosan azon a módon léteznek. Ha csak ott hever, nem is folyhat be víz a dimenziójukba.

Ott egy tágas világ van, a tárgyak nagyságának az a fogalma, amelyet az emberek ismernek, nem helyes. A nagyságnak az a fogalma, amelyet a hétköznapi emberek ismernek, nem létezik. Te látod ugyan, hogy a tárgyak ilyenek, ez viszont csak a hétköznapi emberek közötti megjelenés. Egy papíron, egy képen, egy két grammos vékony papíron léteznek *flashenek*. A hétköznapi emberek ezt elképzelhetetlennek tartják, ők csak hétköznapi emberek.

Valójában az emberek nem is az egyedüli emberiség ebben a mi anyagi dimenziókban a földön. A tengerben is léteznek emberek, korábban némelyek beszéltek erről, a hétköznapi emberek társadalma ezt nem tudja elfogadni, és így azt mondják, ez babona terjesztése volna. Valójában ez igaz. Amikor a kontinentális lemezek megváltoznak, sok tengerfenék felfelé fog emelkedni, ámde a tengerfenéken éppenséggel léteznek emberek, és pedig több fajta ember. Némelyek pontosan úgy néznek ki, ahogyan mi, némelyek egy picikét másképpen. Némelyeknek kopolyúik vannak, némelyeknél a felsőtest ember és az alsótest hal. Némely embereknél az alsótest emberi lábakkal rendelkezik és a felsőtest hal.

A buddhizmusban levő leckék

Ma némely szerzetesek sok könyvet írtak. Mit írtak ők? Az írásjegyekben és a sorok között mindenütt fekete *qi* van. Ők saját maguk ezt nem láthatják, a dolgok ezekben már teljesen zavarosak. Az ilyen jelenségek a *Fá*-vég idején már nagyon rosszak.

Sákjamuni buddha *Fája* Indiában keletkezett, miért tűnt el Indiában? Amikor Sákjamuni buddha a világban volt, átadta a dolgait, és az emberek az ő követelményei szerint cselekedtek. Sákjamuni buddha a *Fát* magyarázta; ha egyvalaki nem értette meg, megkérdezte őt. Ha te valami rosszat csináltál, Sákjamuni buddha kijavíthatott téged. Miután Sákjamuni buddha elhagyta ezt a világot, sok szerzetes önkényesen értelmezte Sákjamuni buddha szavait a saját felismerései szerint. Feltéve, hogy Sákjamuni buddha olyan magasra művelte magát, mint egy ház, akkor egy normál szerzetes csak olyan magasra művelte magát, mint egy *chi*, megértheti-e ő a *Fá* igaz tartalmát a különböző szinteken a tathágata gyümölcshelyzetéig? Sákjamuni buddha szavai mindegyik szinten tartalmazzák a mindenkori szinten levő művelési módszereket. Ezért művelheti magát egy művelő különböző szintekre felfelé megértésen keresztül. Ha az összes különböző szintig műveli magát, a *Fá* mindig irányítani fogja, ezért a *Fofának* ugyanaz a mondata mindegyik szinten új felismeréseket hoz magával. Minden alkalommal, amikor te a szútrák eredeti szavait olvasod, új felismeréseket fogsz kapni. Ha tovább emelkedsz, és tovább olvasod a szútrákat, megint új felismeréseket fogsz kapni. Ezen a módon ismered fel folyamatosan, változtatod és emeled meg folyamatosan a felismeréseidet, így emelkedik meg a művelési szint.

Tehát ha némely szerzetesek a hétköznapi emberek szavaival és a saját meglátásaikkal magyarázzák a szútrákat vagy írnak könyveket, azonnal az ő keretüknek megfelelően korlátozzák az embereket. Ő meghatározta a szútrák értelmét. Sákjamuni buddha szavai olyan magasak, és olyan sok jelentéssel bírnak, de ő mindezt nem ismerte fel. Nagyon alacsonyra művelte magát! Ha az emberek, akik buddhát művelnek, hisznek a szavaiban, az ő gondolkodásának a kereteibe fogja bevezetni az embereket és ezáltal korlátozni őket. Ugyan felszínesen nézve ez a dolog jó, és úgy látszik, azt akarja, hogy az emberek Buddhától tanuljanak⁶, de nem szabotálja ő a *Fofát*? A *Fofá* szabotálása különböző formákban mutatkozhat meg. Némely emberek, akik szabotálják, azt mondják, hogy jó, de egyidejűleg szabotálják. Ez a fajta szabotázs ismerhető fel és látható át a legnehezebben, ez a legrosszabb. Ez éppen pontosan az oka, amiért Sákjamuni buddha *Fájának* a hagyománya elveszett Indiában.

Sok ember értelmezte Sákjamuni buddha dolgait, azt mondta, hogy Sákjamuni buddha szavai ezzel a jelentéssel vagy azzal a jelentéssel bírnának. Az semmi más, mint az, amit a szintjeiken felismertek. Némelyeknél nyitva van az égi szem, különböző szinteken ők láttak valamit az igazból, de nem olyan magasat és mélyreható, mint az, amit Sákjamuni buddha látott a tathágata szintjén, ők nem törtek át olyan sok dimenziót, mint ő. És azok, akiknek az égi szemük nagyon alacsony szinteken van nyitva, nagyon kevés dimenziót láthatnak; azok a kozmikus dimenziók, amelyeket látnak, nagyon alacsonyak. Mert különböző szinteken különböző alapelvek léteznek. Ők azt mondják, hogy az úgy van, de valójában az nincs úgy. Azok, akik a *Fofát* tetszésük szerint értelmezték, a saját felismeréseik keretének megfelelően korlátozták az embereket. Mit gondolsz, ő zavarta vagy óvta a *Fofát*? Ezért mondják, hogy senkinek sem szabad még csak egy szót is megváltoztatnia a szútrákban! A szútrák eredeti értelme szerint ismerje fel és művelje magát! Senkinek sem szabad még csak egy szót is tetszése szerint értelmeznie a szútrákban. Az nem probléma, hogy a saját felismeréseitekről beszéltek különböző szinteken, ti cserélhettek tapasztalatokat: „Én felismertem, most ezt a jelentést ismertem fel”; „úgy vélem, hogy ezzel arra gondolnak, hogy azt a dolgot nem csináltam jól, nekem így és így kellene kijavítanom”; vagy „ezek a szavak rám vonatkoznak, és a hibáimra utalnak, ezt valóban jónak találok”. Ha ő újra megemelkedik, és újra elolvassa azokat, úgy találja, hogy ugyanaz a mondat új felismeréseket hoz magával. Ez megemelkedés, mindannyian ezen a módon próbálják meg felismerni és megérteni.

Ma némely szerzetesek vagy laikusok sokat írtak, és szútráknak tartják azt, amit saját maguk írtak. Csak az a *Fá*, amit a Buddha magyarázott el, tekintendő szútráknak! Tehát ezek a dolgok, bezárólag azokkal a dolgokkal, amiket írtak, hogyan lehetnének érdekesek arra, hogy szútráknak nevezzék őket?! Ők szintén szútráknak nevezik ezeket. Sok laikus és szerzetes ráadásul hírnévre és

gazdagságra törekszik, nagyon is nagy hangsúlyt fektet a kérkedő magamutogatásra; ha mások azt mondják, hogy ők jók, el vannak ragadtatva saját maguktól. Egy művelőnek valóban művelnie kell magát. Az igaz művelés éppenséggel pontosan az ember ragaszkodásának az eltávolítását jelenti. Hírnevet és gazdagságot, amire a hétköznapi emberek között törekszenek; harci szellemet, érvényesülési vágyat, irigységet, a hétköznapi emberek minden különböző vágyakozását és érzületét el kell távolítani. Azoknál, akik kiválnak a tömegeből, és a világi világban hírnévvel és pompával hencegnek, hány fajta ragaszkodás mutatkozik meg az ilyen embereknél? Az igaz művelők egyszerűen nem érzik jól magukat, ha ilyen embereket látnak. Némely másoknak, akik buddhát művelnek, erős pénzvágyuk van, külsőleg ugyan nem mondják, de mihelyt ilyen gondolatokra jutnak, a magas művelési szinteken levő emberek vagy a buddhák már tudják ezt.

Ezzel főképpen a hivatásos művelőkre gondolunk, valójában sok ember tartozik ehhez, aki a buddhista tanítással foglalkozik. Tanulják ezek az emberek a Buddha tanítását? Mit művelnek a művelők? Ők éppenséggel pontosan az ember ragaszkodását távolítják el. Nekik nagyon-nagyon könnyedén kellene venniük a hétköznapi ember vágyakozásait. Miért ment sok ember, aki elérte a *Daót*, a hegyek mélyébe, és nem akar többé a templomban maradni a *Fá*-vég idején? Az ok, amiért a hegyek mélyébe és az erdőkbe mentek, abban rejlik, hogy úgy találják, hogy a templomban sok ember nem műveli magát valóban és ténylegesen. Sok szerzetesnek van olyan ragaszkodása, amit nem akar elengedni, úgyhogy egymással ármánykodnak és harcolnak, ez már nem is egy tiszta helye az igaz művelésnek, ezért távolodtak el messze ettől.

Természetesen léteznek némely eretnek vallások, démoni vallások, amelyek nyilvánosan szabotálnak. Az ilyenek egyszerűen felismerhetők, egy pillantásra már világos, hogy ezek eretnekek. De a buddhizmus nevében való szabotázs a legrosszabb. Miért mondta Sákjamuni buddha, hogy az ő *Fája* nem válthat meg többé embereket a *Fá*-vég idején? Pontosán ma van a *Fá*-vég ideje. A szerzetesek alig tudják még saját magukat megváltani, nem is beszélve arról, hogy más embereket váltsanak meg! Én szóba hoztam a *Fá*-vég idejének a jelenségeit, némely emberek hirtelen felismerték ezeket. A mai társadalom fejlődése nagyon szörnyű. Nézd hát meg egyszer, mindazok a különböző hamis, eretnek, gonosz és zavaros dolgok felléptek!

Itt kimondom ezeket az alapelveket, ezt nem valamilyen meghatározott emberre vonatkozóan gondolom el. Sok szerzetes ír könyveket, felszínesen látszólag a *Fofát* terjesztik, de ők a csontjuk velejéig hírnévért és gazdagságért vannak oda. Némelyik megkérdezett engem: „Ővele hogyan van?” Azt mondtam: „Bár ő nagyon híres, tetszőlegesen értelmezi a szútrákat, és saját magát reklámozza, de valójában már régen a pokolban van.”

Léteznek „szútrák, parancsolatok, kifejtések”, a szútrákon kívül a többi a *Fofá* eredeti értelmét szabotálja. Ma némelyek „három *zangról*” beszélnek, valójában azok nem három *zang*, csak a buddhista szútrák számítanak, a szútrák éppenséggel pontosan szútrák. Semmi mást nem lehet egy sorba állítani a szútrákkal.

Az emberiség hanyatlása és a megvilágosultak megjelenése

Az emberiség hanyatlása nem csupán csak Éva idejében kezdődött el, amelyről Jézus beszélt. Ezen a földön nemcsak egy civilizáció és egy primitív korszak létezik, a történelem előtti civilizációkat megsemmisítették. Néha tökéletesen megsemmisítették vagy felváltották a földgolyót, és egy teljesen új földgolyót teremtettek. Az emberiség talán nem beszél *jie*-katasztrófákról? Erről tényleg beszélnek a vallásban. Egy bizonyos idő után egy nagy *jie*-katasztrófa fog adódni, egy bizonyos időben egy kis *jie*-katasztrófa fog adódni. A kis *jie*-katasztrófákon keresztül egy bizonyos kicsi területen semmisítik meg az emberiséget; ha egy bizonyos kicsi terület már nagyon rossz lett, azt megsemmisítik. Földrengés, a kontinentális lemezek elsüllyedése, homokviharok általi betemetés vagy járványok, háborúk; a kis *jie*-katasztrófák bizonyos kicsi területeken fordulnak elő. A nagy *jie*-katasztrófák aztán szinte az egész emberiség számára szóló katasztrófák. Egy ilyen nagy *jie*-katasztrófa megszámlálhatatlanul hosszú időn keresztül csak egyszer bukkan fel. Ennek a földgolyónak a mozgása ugyanolyan, mint az anyag mozgása, ez is törvényszerű. Miközben mozog, felbukkannak a nagy *jie*-katasztrófák, ez azt jelenti, az emberiség akkor a teljes megsemmisítés állapotában található. De egynéhány kevés ember túlélte, és örökölt egy picikét a történelem előtti kultúrából; ők olyan életet éltek, mint a kőkorszakban. Mivel minden eszközt elpusztítottak, a jövő nemzedék még csak olyan jó sem volt, mint ők, sok dolgot elfelejtettek. Ebben a primitív állapotban ők újra szaporodtak, amíg feltűnt a civilizáció és a csúcstechnológia. Az emberiség romlásával újra *jie*-katasztrófák bukkantak fel. Ez a „keletkezés, fennmaradás, romlás” különböző korszakokban történő ciklikus váltakozásai szerint változik.

Ez tehát azt jelenti, hogy az emberiség így vagy úgy meg fog romlani. Amikor az emberiség civilizációja mindegyik korszakban létrejött, mindig létezett néhány nagy megvilágosult, akit az istenségek a hétköznapi emberek társadalmába küldtek, és aki embereket váltott meg. A cél az, hogy elkerüljék, hogy az emberek gondolkodásának és a földön létező anyagoknak a hanyatlása ne álljon helyes viszonyban egymással. Ebben a világegyetemben minden anyag, amelyből a földgolyó áll, rendelkezik egy bizonyos tulajdonsággal. Csak ezzel a tulajdonsággal állíthatók össze az alakkal rendelkező és élő anyagok az alaktalan primitív dolgokból. De nem engedik meg, hogy az emberiség gondolkodása az anyagok romlása előtt megromoljon. Ezért jelentek meg a nagy megvilágosultak minden alkalommal, amikor civilizáció és kultúra jött létre az emberiségnél. Minden különböző történelem előtti korszakban nagy megvilágosultak jelentek meg. A jelenlegi civilizációban olyanok jelentek meg, mint Jézus, Sákjamuni és Lao-ce⁷, azért hogy közöljék az emberekkel. A civilizált vidékeken különböző korszakokban különböző megvilágosultak léteztek, akik arra voltak illetékesek, hogy megtanítsák az embereknek, hogyan kellene visszatérniük az eredethez, az igazhoz, úgyhogy azok, akik elérhették a *Daót*, eljussanak a beteljesüléshez, és hogy a hétköznapi emberek ügyeljenek a *de-re*. Megkövetelték, hogy az emberiség erkölcsse viszonylag stabil állapotban maradjon, avégett hogy az emberek gondolkodása ne romoljon meg olyan gyorsan. Addig vártak, amíg végül a világegyetem minden anyaga megromlott, aztán nem törődtek többé azzal. De ez egy nagyon-nagyon hosszú folyamat.

Amit ezek a megvilágosultak ebben az időben tesznek, az az, hogy megőrizték az emberiséget, avégett hogy ne romoljon meg, és azok, akik felfelé művelhetik magukat, valóban művelhessék magukat, és elérhessék a *Daót*. Az emberek nem a majmoktól származnak, ahogyan Darwin mondta. Az emberiség ezzel saját magát sérti meg. Minden ember különböző kozmikus dimenziókból esett le. Mert ha nem felel meg azon szint kozmikus Fája követelményeinek, akkor csak leeshet. Úgy, ahogyan mi mondjuk, minél erősebb az emberi szív, annál mélyebbre esik. Amíg végül a hétköznapi ember állapotába esett. A magas élőlények nézőpontjából szemlélve, földi emberként a te életed nem arra van ott, hogy ember legyél, hanem arra, hogy a földön, a ködnek ebben a környezetében – olyan hamar, mint lehetséges – felismerésen keresztül visszatérj. Ezek igazán az ő gondolataik, neked kinyitnak egy kaput. Azok, akik nem tudnak visszatérni, továbbra is csak reinkarnálódhatnak, amíg a karma naggyá válik, és akkor megsemmisítik őket. Ezért vannak a földnek gyakrabban *jie*-katasztrófái.

Másképpen mondva a föld a világegyetem szemétdombja. A számtalan óriási világegyetemben számtalan galaxis és számtalan bolygó létezik, mindegyik bolygón létezik élet. Az emberek nem ismerik el más dimenziók létezését, ezért nem láthatják azoknak az élőlényeknek a

létezését. Ők ugyanazon a bolygón vannak más dimenziókban, de nem ebben a mi dimenziókban, ezért a hétköznapi emberek nem láthatják őket. Például az emberiség azt mondja, hogy a Mars nagyon forró volna ebben a dimenzióban; viszont ha azt a dimenziót áttörik, azon az oldalon az nagyon hűvös. Sokan figyelik a Napot különleges természetfeletti képességekkel, figyelik és figyelik, aztán az többé nem forró; ha tovább figyelik, az fekete; még további megfigyelés után az egy hűs világ. Ebben az anyagi dimenzióban így mutatkozik meg, és egy másik anyagi dimenzióban másképpen. Ezért mindenhol létezik élet, léteznek emberek. Ha ők nem felelnek meg azon szint mércéinek, lassanként leesnek, mint ahogyan az iskolában némelyek megbuknak, és így leestek a hétköznapi emberek közé. A rossz emberek a világegyetemben leesnek, ők a világegyetem középpontjába esnek – a földre.

Az emberek a hétköznapi emberek társadalmában reinkarnálódnak, a reinkarnációnál nem feltétlenül születnek újra emberként. Ők sok-sok anyagként, sok-sok növényként, sok-sok állatként és akár mikrobaként születhetnek újra. A reinkarnációnál magukkal viszik azokat a rossz dolgokat, amiket tettek – a karmát. Azok között a dolgok között, amiket magukkal hozhatnak az étellel, létezik *de* és karma, ezt örökre magánál bírja az ember. Ha egyvalakinek nagy karmája van, és mint fa születik újra, a fának karmája van. Ha egyvalaki állatként születik újra, az állatnak karmája van. A földgolyón levő téglák, föld, kövek, állatok és növények mind karmával fognak rendelkezni. Miért nincs a mai gyógyszereknek többé olyan nagy hatásuk, mint korábban, ha beszedik őket, vagy a Dharma végidejében élő ember testébe fecskendezik őket? Mert a modern embereknek, akik túl sok karmát hoztak létre, hatalmas karmájuk van. A gyógyszerek tulajdonképpen erejének egyáltalán nincs hatása többé, és egyáltalán nem tudja eltávolítani a betegséget. Egy nagyobb adaggal megmérgezik az embereket. A mai betegségek közül sok egyáltalán nem gyógyítható. Már az egész földgolyó ilyen, valójában már minden komolyan megromlott.

Jézus el tudta viselni a bűnöket az emberekért, Sákjamuni buddha 49 év hosszán át váltott meg embereket, fáradtságosan és keményen. Talán nem az összes élőlény átfogó megváltásáról van szó? De miért nem vitték magukkal az összes embert felfelé? Mert nem feleltek meg azon szint mércéinek, és úgy nem juthattak felfelé. Mindegyik szintnek megvannak a mindenkori mércéi. Mehetsz te az egyetemre, ha nem felelsz meg egy egyetemista mércéinek? Te túl sok dolgot nem tudsz elengedni, a tested túl nehéz, ezért nem juthatsz felfelé. Amelyik pozíciónál van az erkölcsi mércéd, ott vagy te is. Az egyedüli módszer olyan, mint az iskolában: Aki felfelé juthat, az felfelé jut; a megmaradtak egyre romlottabbak lesznek, aztán megsemmisítik őket. A szemét már büzik, nem szabad beszennyeznie a világegyetemet, és csak megsemmisíteni lehet.

Az összes lény átfogó megváltása, erről beszél a buddha, ez azt jelenti, hogy a tathágata szintjén levők beszélnek az összes lény átfogó megváltásáról; azok a buddhák, akik kétszeresen túlszárnyalják a tathágatát – ilyen nagy buddhák nem törődnek többé a hétköznapi emberek dolgaival. Ámde ha ő törődne ezzel, és mondana egy szót, már változások történnének a hétköznapi emberek között, neki már nem szabad törődnie ezzel, az ereje egyszerűen túl nagy. Ha még nagyobb, a földgolyó a buddhának még csak egy lábujjára sem elegendő; ha még nagyobb, a földgolyó a buddhának még csak egy hajszálára sem elegendő. A buddha szavai azok pontosan *Fá*. Mihelyt mond valamit, változások adódnak. Ezért egyáltalán nem törődnek a földön levő dolgokkal. Csak a tathágaták beszélnek az összes lény átfogó megváltásáról, a bódhiszattvák beszélnek az összes lény átfogó megváltásáról.

A tathágata-buddha hétköznapi emberként nevez meg embereket, ha viszont a nagyon magas szinteken levő még magasabb istenségek tekintenek vissza, a tathágata is hétköznapi ember. Egy ilyen magas istenség szempontjából nézve az emberek még csak mikrobáknak sem számítanak. Ők látják, hogy ez a hely olyan romlott: „Pusztítsátok el! Semmisítsétek meg!!” A földgolyó éppen egy ilyen hely. Szánalom az emberekkel szemben, erről az azon a szinten levő buddhák beszélnek, amelyik a legközelebb van az emberekhez. Jézus is a tathágata szintjén van, Lao-ce is. A még magasabbak nem törődnek többé az emberek dolgaival. Ha az emberek kiáltják őket, ők nem hallhatják azt. Ha az emberek a nevüket kiáltják, az azt jelenti, hogy gyalázzák őket. Az pontosan olyan, mint amikor egy hang az ürülekből kiáltja a nevedet.

Tudósok és művelés az két dolog

Jézus szintén a tathágata szintjén van. Korábban a tathágaták a legalacsonyabbak voltak a buddhák között. Korábban a tathágata alatt levőket nem buddhának nevezték, hanem bódhiszattvának, arhátnak. Mindegyik tathágatának megvan a saját mennyországa. A mi tejútrendszerünkben több mint száz tathágata létezik. Ez azt jelenti, a buddhák mennyországainak több mint száz világa létezik. Mindegyik világot egy tathágata igazgatja. Mindegyik tathágata mindegyik mennyországban rendelkezik a művelési módszerei saját sorával és az arra szolgáló módszerek egy sorával, hogy embereket váltson meg. A saját világának a keletkezése közvetlenül összefügg a saját művelésével. A saját világának a képződménye szintén művelésen keresztül jött létre. De ezek a világok nem jöhetnek létre az újkor embereinek a művelésén keresztül, ezek mind már az évek számtalan-számtalan milliárdjai előtt jöttek létre.

Itt létezik egy probléma. A hétköznapi emberek úgy gondolják, hogy ők gazdagíthatják a gondolkodásukat, ha a művelésnél több művelési módszert uralnak, és többet tudnak más vallásokból. Minden ember ezt bölcsességnek és a hétköznapi emberek közötti tudásnak tartja. Valójában ez nem a hétköznapi emberek közötti tudás, és ezt nem lehet megérteni a hétköznapi emberek nézeteivel. Miért mondják, hogy a művelésnél az embereknek a *xinxing* művelésére kell figyelniük? Miért beszélnek a taoista rendszerben arról, hogy a *de-re* ügyeljenek? Pontosan azért, mivel ebben a világegyetemben létezik egy *Fá*, egy tulajdonság. Ez a kozmikus tulajdonság különböző követelményeket állít fel a különböző szinteken levő különböző élőlényekkel szemben. A hétköznapi emberek szintjén levő embereknek a hétköznapi emberek erkölcsi mércéinek kell megfelelniük. Tehát miért nem juthat felfelé az ember, ha nem ügyel a *de-re*? Pontosan azért, mivel a hétköznapi emberek szintje fölött létezik az égi emberek számára felállított mérce. Ha te nem felelsz meg ennek a szintnek, nem juthatsz felfelé. Miért eshetnek le az istenségek a mennyben? Miért esik le egy arhát is, ha nem műveli jól magát? Pontosan azért, mivel nem felel meg többé azon szint mércéinek.

Tehát ebben a tejútrendszerben több mint száz mennyország létezik, mindegyik mennyországban létezik egy tathágata, aki a mennyországot igazgatja. A mennyországa tulajdonságainak a képződményét szintén az ő művelési módszerei alakították ki. Mi megállapítottuk, hogy teljesen mindegy, hogy a vallásokban-e vagy más művelési módszereknél, a mozdulatok a felszín szempontjából nézve nagyon egyszerűek, meditálni, *jieyint* végezni, aztán kész. A taoista rendszerben is legfeljebb egypár nagyon egyszerű mozdulat létezik. Miért nem érheti ő el a buddha, a bódhiszattva és az arhát magas szintjét? Pontosan azért, mivel a művelési energiájának a valódi átváltozása rendkívül bonyolult. Az ember minden sejtjét át kell változtatni, olyan sok isteni képességet kell kifejleszteni, azonkívül még sok-sok dolog létezik, amiről az emberek semmit sem tudnak. Azokat a dolgokat, amik megfelelnek a különböző szinteknek, mind ki kell fejleszteni. Én megnevezek egy példát, ezek még bonyolultabbak, mint a legbonyolultabb precíziós műszerek a hétköznapi emberek társadalmában, és nem érhetők el az emberek számára. Ezért létezik egy ilyen mondás a művelési körben: A művelés egyvalakitől saját magától függ, a művelési energia a mestertől függ. Ez azt jelenti, a valódi művelési módszerek – a taoista rendszerben az emberek ugyan beszéltek művelési módszerekről, de ezek csak felszínes alapelvek és kívánságok, csak olyasmik, amiknél elképzelésekről van szó. Ha az ember valóban el akarja érni, hogy kiművelhesse az igazi művelési energiát nagyenergiájú anyagokból, neki saját magának rendelkeznie kell az erre való kívánsággal, és akarnia kell megtenni ezt. De a valódi átváltozás más dimenziókban rendkívül bonyolult, és azt nem csinálhatják meg emberek, mindezt a mester teszi meg.

Akkor létezik itt egy probléma. Ha más iskolák dolgait keverik bele és gyakorolják, problémák fognak adódni. Korábban nem engedték meg a szerzeteseknek, hogy más iskolákkal kerüljenek érintkezésbe. A templomokban minden korszak szerzeteseinek szigorúan megtiltották, hogy más iskolák könyveit olvassák. A mai szerzeteseknél ez már összevissza van. Korábban nem engedték meg, hogy világi dolgokkal rendelkezzen, azonkívül abszolút nem engedték meg, hogy más iskolák könyveit olvassa, pontosan azért, mivel neki csak egyetlenegy művelési módszert kellett alkalmaznia, és kitartóan egy iskolában kellett művelnie magát. Ha a gondolataiban, a gondolkodásában csak ennek az iskolának a dolgai vannak, csupán akkor művelheti magát szilárdan felfelé, juthat egy úton felfelé. Ha viszont te belekevered más iskolák dolgait – úgy, mint egy televízió, ha egy fényképezőgép alkatrészét adod hozzá, a televízió azonnal tönkremegy, erre

gondolunk ezzel. Mihelyt te keverten gyakorolsz, a művelési energia teljesen zűrzavaros lesz, úgyhogy nem tudod többé felfelé művelni magad. Az is nehéz, hogy megkülönböztesd az igazat a hamistól. Ha valami eretneket, valami hamisat keversz bele, lehet, hogy teljesen hiába művelted magad. A mester sem tehet semmit, ez a *xinxinged* problémája.

A művelési energia átváltoztatása rendkívül bonyolult, de minden ember a hétköznapi emberek között levő elméleteknek tartja ezeket. Én tanulok egy picit a kereszténységből, egy picit a buddhizmusból, egy picit a taoizmusból és egy picit a konfucianizmusból, ezt úgy lehet megnevezni, mint „sok vallás egy fedél alatt”. Valójában ez helytelenség űzése. Ez a legnagyobb probléma, amelyik a *Fá*-vég idején merült fel. Minden ember rendelkezik buddha-természettel, mindannyian művelni akarják magukat, mindannyian a jó felé akarnak fordulni. De mindannyian a hétköznapi emberek közötti elméleteknek tartják ezeket. A hétköznapi emberek közötti készségeknél talán annál jobb, minél többet tanul meg az ember. De nála ez már egészen kaotikussá és zűrzavarossá vált, egyáltalán nem tudja többé művelni magát, és egyáltalán nincs művelési energiája.

Buddha-természet

Miután egy nézet kialakult, az az egész életed hosszán át ellenőriz téged; irányítja a gondolkodásodat és ráadásul az örömet, haragodat, szomorúságodat és vidámságodat. A nézet a születés után alakul ki. Ha ez a dolog sokáig van ott, az emberi gondolkodás részévé válik, összeolvad az igazi én agyával, és az ember természetévé válik.

Azok a nézetek, amelyeket kialakítottál, az egész életed hosszán át akadályozni és irányítani fognak téged. Az ember nézetei normális módon önzők vagy akár még rosszabbak, ezért gondolati karma jön létre, és az embert ugyancsak a karma fogja irányítani. Az embert a fő-összszellemének kellene uralnia. Ámde ha a fő-összszellem lazít, és a nézetek helyettesítik, az azt jelenti, hogy te feltétel nélkül megadtad magad, és az életedet valami ilyesmi irányítja.

Az én, aki te vagy, az a te őseredeti éned; ez változatlan marad. Mindazonáltal az emberek könnyen kialakítanak egy nézetet, amikor dolgokat tanulnak megérteni, és ez a nézet nem az én. Ha sikerül, hogy ne alakíts ki nézeteket, amikor megnézel valamit, akkor a saját eredeti természetednek a látásmódjával fogsz rendelkezni – az igazi én látásmódjával rendelkezni –, és a dolgokat könnyőre fogod megítélni. Minél inkább megmutatkozik az éned, annál magasabb a gondolati szinted, annál közelebb vannak a gondolataid az igazhoz, és annál erősebben testesítik meg a gondolataid az eredeti jóságos természetet. Az emberi test anyagainak az összetétele a rendkívül mikroszkopikusban, rendkívül mikroszkopikusban levő részecskékben már kialakítja egy ember eredeti természetét; ez változatlan marad. Ha azokat a határokat, amelyek korlátozzák egy ember gondolkodását, eltávolítják, akkor napvilágra kerül az ember jószívű temperamentuma, a természete, a jelleme és a tulajdonságai, és ez az igazi én.

A fő-összszellem nem fog megváltozni azok miatt a nézetek miatt, amelyeket saját maga hozott létre. A fő-összszellem lényé nem fog megváltozni azok miatt a nézetek miatt, amelyeket saját maga hozott létre. Az lehet, hogy az eredeti természetet befedik, betakarják vagy teljesen körülzárják különböző nézetek és a különböző karma, úgyhogy az eredeti természet nem tud többé megmutatkozni, de megváltozni nem fog. Mert a karma anyagai nem olyan finomak. A karma a hétköznapi emberek között jön létre, és a hétköznapi emberek közötti anyag. Ez a dolog nem lehet olyan mikroszkopikus. De azok az anyagok, amelyekből az embereket teremtik, rendkívül mikroszkopikusak. Ezért a karma nem tud beléjük hatolni; csak az ember eredeti természetét fedte be. Az eredeti természetnek megvannak a nézetei a dolgokról. Ha valóban el tudod távolítani a kialakított nézeteket, és vissza tudod szerezni az eredeti természeted látásmódját, akkor te ott vagy, ahonnan jöttél – a legkorábbi nézeteknél, amelyeket kialakítottál; ez azt jelenti, annak a helynek a nézeteinél, ahol kezdetben megteremtettek téged. De nagyon nehéz eltávolítani azokat a gondolatokat és nézeteket, amelyeket a születés után alakítottak ki; és pontosan ez az, amiről a művelésnél van szó.

A *Fának* különböző megjelenési formái vannak különböző szinteken. Ezen a szinten az ezen a szinten levő megjelenési formákkal rendelkezik. Ha te egy olyan élőlény vagy, aki ezen a szinten jött létre, akkor a gondolkodásod az ezen a szinten levő *Fá* nézeteit fogja visszatükrözni. Ha az igazi eredeti természeted újra megmutatkozik, akkor ez lesz az a szint, amelyen meg fogod érteni a dolgokat, és ez az a mérce is, ami saját magad számára érvényes.

A karma nem rendelkezik a *Zhen, Shan, Ren* mércéjével; azzal a mércével íté meg dolgokat, amelyik abban az időben volt érvényes, amikor a nézetet kialakították. Azzá tehet egy embert, amit a hétköznapi emberek ravasz rókának vagy minden hájjal megkent embernek neveznek. Ez azt jelenti, hogy a gondolati karma különböző formái bukkannak fel az ember művelése közben, és akadályozzák őt a művelésben. Ha az embereket nem akadályozná a karma, akkor a művelés könnyű volna. Amilyen állapotban és amilyen erkölcsi mérce hatása alatt jött létre ez a karma néhány évvel azelőtt, ezzel a mércével ítéli meg a dolgokat. Ha ez sok, akkor az ember az egész élete hosszán át a befolyása alatt áll. Amit a nézetek jónak vagy rossznak tartanak, azt az ember is jónak vagy rossznak tartja, és azt gondolja, hogy ennek megfelelően kellene cselekednie; de neki nincs meg többé az énje. Az énjét teljesen körülzárják és befedik azok a születés után kialakított nézetek, amelyek nem jószívűek. A mércéje arra, hogy valóban megkülönböztesse a jót és a rosszat, már nincs ott.

A nézetek az agy gondolataiban keletkeznek, és az a gondolati karma, amit a nézetek hoznak létre, egy karma-masszát képez az ember fején. Mi van akkor a jószívű gondolatokkal? A

buddhizmusban megmondták, hogy az karmát hoz létre, mihelyt egy gondolat keletkezik. És az úgynevezett jószívű gondolatot valóban valami másnak tekintik, ha magasabb mércével vagy a *Zhen*, *Shan*, *Ren* mércéjének a követelményeivel ítélik meg.

Ez azt jelenti, hogy egy hétköznapi ember, aki ebben a világban él, nem tudja megtalálni önmagát. A nézetek nemcsak egy élet hosszán át irányítják az embert, hanem egyre tovább. Csupán akkor távolítják el ezeket, ha változás történik. Máskülönben továbbra is irányítják az embert. Ha a nézetek egyre erősebbek lesznek, akkor az ember valóban nem rendelkezik többé az énjével. Most azt mondják, hogy az emberek a karmában hemperegnek, és már valóban elérték ezt az állapotot. Nézd csak meg a hétköznapi embereket, azt sem nem tudják, mivel töltik el a napjaikat, azt sem, hogy miért élnek!

Különböző embereknek különböző alapjaik vannak, és különböző megvilágosodási képességük, ami világossá teszi ezt az alapelvet. Az, hogy némelyik felismerheti, azt jelenti, hogy a buddha-természete újra megjelenhet; neki még lehet reménye. Az, hogy némelyik nem ismerheti fel, azt jelenti, hogy túl nagyon befedik az elsajátított gondolatok és nézetek, neki nincs többé reménye.

Nem műveli a *Daót*, de már a *Daóban* van

A művelést pontosan azért lehet művelésként megnevezni, mivel létezik egy művelési módszer; létezik egy út, amit járni lehet. Korábban létezett egy ilyen mondat: Ez az ember nem műveli a *Daót*, de már a *Daóban* van. A kis utak szerint ő a semmiségről és az ürességről beszél. A világban él, és mindennél a sorskapcsolatot követi. Távol tartja magát a világra való törekvéstől, „add nekem azt, amit meg kell kapnom; és amit nem kell megkapnom, azt nem is akarom.” Egy normál formát sem alkalmaz, hogy művelje magát, és ráadásul semmit sem ért a művelésből, de van egy mestere, aki törődik vele; ő ritkán is jut konfliktusokba másokkal. Ez az a „nem műveli a *Daót*, de már a *Daóban* van”, amiről korábban beszéltek az emberek. Egy normál ember is elérheti, hogy ne törekedjen semmire, de az ilyen emberek a végén nem kaphatnak megvilágosodási helyzetet. Nem kaphat művelési energiát, hanem csak vég nélkül gyűjtheti az erényét, ő nagyon sok erényt gyűjtött. De nagyon sok ember fogja őt megsérteni, nagyon nehéz jó embernek lenni. Minél többet van ez így, annál több erényt gyűjt. Ha gyakorolni akar, természetesen sok művelési energiává fog átváltozni. Ha viszont nem akar gyakorolni, a következő életében talán szerencsés visszatérést fog kapni, magas hivatalnok lesz, sok pénze lesz. Természetesen a legtöbben azok közül, akik nem művelik a *Daót*, de már a *Daóban* vannak, különleges származással rendelkeznek, valaki törődik velük. Nem műveli a *Daót*, de a gondolatai, a szintje a *Daóban* van, és így a jövőben vissza fog térni az eredeti helyére. Ugyan nem műveli a *Daót*, de ő már műveli magát, vagyis valaki átváltoztatja számára a művelési energiát, csak ő saját maga nem tudja ezt. Az egész élete hosszán át sok nehézsége van, sok szenvedést visel el, és kiegyenlíti a karmáját, a *xinxing*je észrevétlenül emelkedik az egész élete hosszán át, mindig ebben az állapotban található. Az ilyen embereknek mind különleges származásuk van. Egy hétköznapi embernek viszont nagyon nehéz elérni ezt.

Konfucius⁸ hátrahagyott az embereknek egy módszert, hogyan kellene emberként viselkedniük – a középút gondolatait. Amit Lao-ce elmagyarázott, az egy művelési módszer. De valójában a kínaiak egyesítették a konfuciánus és taoista gondolatokat. A buddhista gondolatokat a *Song*-dinasztia óta szintén újra és újra belekeverték. Ezért a buddhista gondolatok később szintén teljesen új arculatot kaptak. A *Song*-dinasztia után a kínai konfucianizmusból való dolgokat belekeverték a buddhizmusba. Olyasmit, mint figyelmesség és engedelmesség a szülőkkel szemben és így tovább, sok tartozik ehhez a fajtához. A buddhista rendszerben nem létezik ilyesmi. A buddhista rendszerben mindent nagyon könnyedén vesznek az embervilágban, nézetük szerint a világban élő embereknek ki tudja, hány szülőjük volt az összes életükben. Vesd le mindezeket a ragaszkodásokat, és műveld magad tisztán és nyugodtan, csupán akkor művelheted magad a beteljesüléshez. Mindez ragaszkodás. Amikor belekeverték a konfuciánus gondolatokat, felmerült a rokonokhoz való ragaszkodásnak a problémája.

Az emberek földből való teremtésének a története

Az emberek a legalacsonyabb szinten vannak, aztán rétegről rétegre menny következnek. A tathágata ezen a szinten van, Jézus a tathágata szintjéhez tartozik, és Lao-ce is a tathágata szintjéhez tartozik. Azok a dolgok, amiket ők ezen a szinten látnak – ők csak azt láthatják, ami alacsonyabb náluknál; magasabb dolgokból aztán csak nagyon keveset láthatnak, és a még magasabb dolgokat már nem láthatják, mert a szintjük határozza meg, hogy nekik csak ilyen nagy bölcsességük van.

Tehát, az emberek földből való megteremtése, amiről Jézus⁹ tudott, ennél azokat a szavakat használta, amelyekről azt gondolta, hogy Isten mondta neki azokat, Isten földből teremtett embereket. Ezzel a hétköznapi embereknél levő földre gondolt? Nem, az nem a hétköznapi embereknél levő föld volt. Tehát a magas szinteken levő dimenziókban az anyagok, bezárólag a földdel, mind mikroszkopikusabb nagyenergiájú anyagok. Azokat az embereket, akikről beszélt – mikor teremtették meg? Az előtt az idő előtt volt, amikor az akkori Föld belépett a civilizációba, vagy valamikor máskor? Valójában egy ilyen dolgot egy nagyon-nagyon hosszú időn keresztül adtak át a mondákban, és ő kimondta azt – Isten földből teremtett embereket.

Valójában az nem a nálunk ezen az oldalon levő föld volt. A földnek azon az oldalon van intelligenciája, azonkívül azok a dolgok, amelyek azt az oldalt képezik, hasonlóak a művelési energiához, ha áthozzák őket erre az oldalra mihozzánk. Amire ő gondolt ezzel, az az, hogy őket azon az oldalon teremtették meg. Az égi emberek bőre finomabb és puhább, mint az ezen az oldalon levő emberé nálunk. Mert ők nem rendelkeznek az anyagi sejteinknek ezzel a rétegével, őket még finomabb anyagokból alakítják ki. Ha áttolják őket ide a hétköznapi emberek dimenziójába, meg fogják állapítani, hogy ők hasonlóak az emberekhez. Különösen csinosnak, különösen finomnak és gyengédnek néznek ki. És így hozzá kell adni az emberhez a test egy nagyobb anyagi sejtekből álló rétegét. És az emberek olyanokká váltak, mint ma.

A mennyben levő embereknek van testük; ha átrepülnek ide, hasonlítanak ránk. Kínában a nagy hegyek alá temették el az égi emberek holttestét; miután meghaltak, némelyeket ezekből a hegyek alá temettek el. Ők hasonlóan néznek ki hozzánk emberekhez, nincs úgy, ahogyan a szútrákban írják. Mert amikor Jézus ebben a világban volt, nem hagyott hátra szútrákat, a követők voltak azok, a tanítványai, akik megírták azokat az akkori események szerint. Sákjamuni buddha szintén nem hagyott hátra szútrákat, azokat szintén a tanítványai írták. Ezért, ámbár ezek a tanítványok hallották ezeket a szavakat, nem értették meg, mi az eredeti jelentésük, melyik emberekre gondolt ezzel, és melyik történelmi korszakban történt ez.

Ő azt mondta, hogy az embereket földből teremtették. A hétköznapi emberek azt gondolják: „Ámde ez a mi testünk nincs földből.” Ezért mondják, hogy a nagyon-nagyon magas szinteken levő föld még jobb, mint ez a mi hús-vér testünk, minél magasabb, annál jobb.

Egy nagyon-nagyon hosszú idővel ezelőtt, amikor még nem léteztek az alacsony szintek emberei, azok ott fenn embereket teremtettek más dimenziókban. Ha én azt mondom a dimenzióknak, hogy valaminek létre kellene jönnie, azonnal létre fog jönni. Én szintén tetszőlegesen megteremthetek valamit, azonnal létrejön, ha csak a levegőbe rajzolok, de ez más dimenziókban van. Ez azt jelenti, a világ megteremtése vagy a menny egy rétegének a megteremtése, amiről korábban beszéltek, vagy a világegyetem megteremtése, ahogyan a buddhista szútrákban áll, az a Buddha erejének a megtestesülése. Ezzel arra gondolnak, hogy ő mindkettőt, a jó karmát, jóindulatú karmát és a gonosz karmát, karmaként nevezi meg. Azt a Buddha teremtette meg.

Azok a buddhák, akik nagyon nagy képességekkel rendelkeznek, valóban egy szempillantás alatt megteremthetnek egy réteg mennyet, és minél magasabb a szint, az annál szebb. Azonkívül nekik még csak a kezüket sem kell megmozdítaniuk, valósággá válik, mihelyt ő kinyitja a száját és beszél; még magasabb szinteken ez már megy, ha csak egyszer mozdul meg egy gondolat, gondolkodáson keresztül az már létrejött. Ezért azok a buddhák, akik magasabbak, mint a tathágata, nem törődhetnek a hétköznapi emberek közötti dolgokkal, mert a földön ez azonnal megváltozik, ha csak egyszer gondolnak rá. A tathágata-buddha sem törődik ezzel közvetlenül, ő csak irányít, és a bódhiszattvák csinálják ezt.

A modern tudomány korlátozásai és a *Fofá* mélyrehatósága

Fofá – abban a *Fában*, amelyet Sákjamuni buddha adott át, az emberiség már észlelte, hogy a *Fofá* nagyon nagy. De a *Fá* nagyon nagy, nagyon nagy. Az ő szintjén Sákjamuni buddha a tathágata *Fáját* magyarázta el, a hétköznapi emberek számára ez már nagyon magas. Korábban csak a tathágatákat nevezhették meg buddhaként. A bódhiszattvák és arhátok mind nem voltak buddhák, és nem érték el a buddha szintjét. Ezért akkoriban, mihelyt buddháról volt szó, ezzel a tathágatákra gondoltak. De a tathágata nem a legmagasabb a világegyetemben, ő a legalacsonyabb buddha a világegyetemben. Csak a legalacsonyabb buddhák törődhetnek a hétköznapi emberek dolgaival, azok a buddhák, akik nagyon nagyok, nem törődhetnek ezzel; mihelyt ő kinyitja a száját, változások fognak történni a földön, hogyan lehetne akkor az? Ők egyáltalán nem törődnek már ezzel. Ezért csak a tathágaták törődnek ezzel. A tathágaták szintén nem személyesen törődnek ezzel, hanem a bódhiszattvák teszik meg a dolgokat az emberek megváltásához. Ezért az már nagyon csodálatra méltó, ha valaki elérte a tathágata szintjét.

A mikroszkopikusban ő láthatja, hogy egy homokszemben háromezer nagy világ létezik. Sákjamuni buddha persze beszélt a háromezer nagy világ tanáról. Azt mondta, hogy a tejútrendszerben háromezer bolygó létezik, amelyik hasonló a mi emberiségünk bolygójához; ezeken léteznek emberek, akik hasonlóak hozzánk. Valójában nem csak háromezer. Azt is mondta, hogy egy homokszemben háromezer nagy világ létezik. Egy homokszemben már létezik háromezer nagy világ, amelyik hasonló az emberiség világához, elképzelhetetlen, vagy nem? Ha az égi szem nyitva van, felnagyítva lehet látni a dolgokat. A mikroszkopikusban ő már valami ilyen mikroszkopikusát látott. De gondoljátok csak át, egy homokszemben létezik háromezer nagy világ, léteznek akkor tengerek és folyók az abban a homokszemben levő háromezer nagy világban? Létezik akkor a folyóknál levő homokszemekben szintén háromezer nagy világ? Ezért Sákjamuni buddha nem is látta az anyag eredetét. Akkor azt mondta: „Befelé határtalanul kicsi.” Olyan kicsi, hogy az eredetet nem lehet látni.

A mai fizika csak azt ismerheti fel, hogy a molekulák atomokból, az atomok pedig atommagokból és elektronokból állnak össze. A még mikroszkopikusabban léteznek kvarkok és neutrínók. Ez volna már a vég, egyébként semmi több nem létezne. Mi az anyag eredete, ha ez még tovább megy? A kvarkokat és neutrínókat még csak mikroszkóppal sem lehet látni. Csupán más eszközök segítségével lehet észlelni a létezésüket. Mi jön, ha ez még tovább megy? Az emberiség technikái egyszerűen túl távol vannak ettől. A nagy területén az emberek azt hiszik, hogy az égitestek a legnagyobb tárgyak. Sákjamuni buddha azonban nem ezen a nézetten volt. Sákjamuni buddha már látott valami nagyon nagyot. Megállapította, hogy az nem a legnagyobb. Amikor a nagy területén tovább ment, szintén nem látott határt, végül azt mondta: „Kifelé határtalanul nagy”. „Kifelé határtalanul nagy, befelé határtalanul kicsi”; a nagy területén nem létezik szél, a kicsi területén nem létezik vég.

Az élet bonyolult, a világegyetem szerkezete is rendkívül bonyolult. Ma annak a tudásnak a fejlődése, amelyet az emberiség ural, már elérte a határt. Miután a tudás elérte a határt, akkor az korlátozássá vált az emberi tudomány fejlődésére. Egy példa: Sok nagy tudós adott sok meghatározást a fizikában, a vegytanban. Ha az ember nem megy túl ezeken a meghatározásokon, megállapítja, hogy az, amit mondanak, helyes. Nem hibás ezek szerint fejlődni. De az alapelvek szintről szintre megemelkednek. Ha túlmész a meghatározásaikon, meg fogod állapítani, hogy azok a meghatározások, amelyeket ők adtak meg, korlátozzák az embereket.

A mai tudománynál ugyanígy van, némelyek egy meghatározást adtak a tudománynak; csak az számít a tudományhoz, ami ennek megfelelően fejlődik. Ha te nem mész túl a területén, úgy fogod találni, hogy ez tudomány. Ha túlmész a meghatározásán, meg fogod állapítani, hogy ez korlátozza az emberiség fejlődését. Olyan dolgokat, amiket nem lehet megérinteni és látni, kivétel nélkül nem ismer el, nagyon korlátozott. Azoknak a buddháknak, *daóknak*, istenségeknek, akikről beszélünk, mindnyájuknak van létük a többi dimenzióban, amelyet az emberek nem érinthetnek meg, és nem láthatnak. Ha őket a mai tudományos módszereken és kutatásokon keresztül fedezik fel, az akkor tudomány vagy sem? Akkor az is tudomány! De nyugaton már egy meghatározást adtak a tudománynak; mindent, amit a modern tudomány nem tud megmagyarázni, kivétel nélkül a teológiához és valláshoz rendelnek hozzá. Nem meri többé elismerni.

A nyugati tudomány a szélsőségekbe ment. A buddhista rendszerben levő felismerés a dolgokról a következő: keletkezés, fennmaradás, hanyatlás. A keletkezés azt jelenti, hogy létrejött; a fennmaradás azt jelenti, hogy egy bizonyos szakaszban megmarad. Azon keret és azon meghatározások szerint, amelyeket megadott, az európai tudomány már nem juthat többé felfelé. Azok a dolgok, amiket a további kutatásnál fedeznek fel, már nincsenek a tudomány keretében. Ezért kivétel nélkül mindet a valláshoz és teológiához rendelik hozzá. Azok a dolgok, amik nem találhatók meg a mai tudományos területen, de a modern tudomány és technika feltalálja őket, vagy amiket te nem tudsz megérinteni és látni, de felfedeztél és a mai tudományos módszerekkel kutatsz, az valójában nem szintén tudomány? De ők már régóta nagyon korlátozták a tudomány meghatározását; mihelyt valami túlmegy a területén, nem ismerik el azt, ezért alig fejlődhet még tovább.

És némely tudósok, akiknek állítólag sikerük van egy bizonyos területen, szintén sok-sok meghatározást adtak. Newtont, sőt Einsteint is beleértve, ők már nagyon sikeresek voltak a hétköznapi emberek között, összehasonlítva a hétköznapi emberekkel ők már nagyon széles látókörrel rendelkeztek. Azok a meghatározások, amelyeket megadtak, és azok a dolgok, amiket hátrahagytak az embereknek, egy értékes tudáskincs. De az ő területén minden törvényszerű, mindegy, hogyan is kutatja és igyekszik felismerni az ember. Ha a követők egészen ezeknek a tudósoknak a keretében mozognának, sohasem tudnák túlszárnyalni őket és új áttöréseket megcélozni.

Ha valakinek a felfedezése vagy a találmánya túlmegy azoknak a meghatározásoknak a keretén, amelyeket megadtak, meg fogja állapítani, hogy a meghatározásaik korlátozzák az embereket. Mert még magasabb szinteken léteznek még magasabb felismerések és még magasabb alapelvek, úgy, ahogyan mi ismerjük fel az anyagot. Korábban azt hitték az emberek, hogy a legkisebb részecskék, amelyek az anyagot képezik, atommagok. De most már nem hiszik azt, hogy ezek atommagok, léteznek még kvarkok és még neutrínók is. Ez azt jelenti, hogy az emberek állandóan ilyen dolgokat tanulnak meg megérteni. Ha egy további meghatározást adnak meg, és felbukkan egy további új felfedezés, az ugyancsak egyfajta keret, így van ez. Valójában a meghatározások normális módon korlátozzák az embereket.

Einstein nem volt egy normál ember, ő megállapította, hogy azok a dolgok, amelyekről a vallásban és még a teológiában is beszéltek, helyesek. Mert az emberiség felismerései az anyagi világról csak az emberi tudás területére korlátozódnak, úgy, mint azok a meghatározások, amelyeket a mai tudomány adott meg. Ha valóban tovább kutat és tovább fejlődik az ember, meg fogja állapítani, hogy amiről a vallásban beszéltek, az helyes. Ezért a még magasabb szinten levő élőlények egy még magasabb tudományt és technikát képviselnek; az a tudomány és technika, amelyet ők uralnak, és a világról való felismeréseik túlmennek a hétköznapi embereken. Vagyis Einstein már elérte az emberiség tudománya és technikája felismeréseinek a legmagasabb csúcsát. Amikor tovább kutatott, megállapította, hogy az, amiről a vallásban beszéltek, tiszta igazság. Az újkorban sok tudós és sok filozófus vált végül vallásossá, ők mindannyian nagyon sikeres emberek. De azok, akik ma a mostani tudományos színvonal kerete miatt babonássá és megcsontosodottá váltak, mindezt feudalista babonaként nevezik meg.

Minden *Fá* az eredethez vezet

„Minden *Fá* egyhez vezet”, ezeket a szavakat a saját iskoláikban mondták. A taoista rendszerben azt mondták, hogy 3.600 iskola létezik, és közülük mindegyikben el lehet érni a *Daót*. A buddhista rendszerben azt mondták, hogy 84.000 iskola létezik, és közülük mindegyikben buddhává válhat az ember. Ha azt mondják, hogy ki tudja, hány vallást művelnek együtt egy fedél alatt – azzal egyáltalán nem erre gondolnak. Hogyan tudhatnának az emberek a mennyben levő dolgokról, az tisztára önkényesen való cselekvés.

A régi Kínában létezett egy „*Yiguan Dao*”. Amikor felbukkant a *Qing*-dinasztia végén, ebben arról beszéltek: „öt vallás egy fedél alatt”. Saját maga már egy eretnek vallás volt. Mihelyt felbukkant a *Qing*-dinasztiában, megsemmisítették, a *Qing*-dinasztia császára semmisítette meg. A Kínai Köztársaság kezdetén a Kuomintang Párt is megsemmisítette, a híveit tömegesen lötték agyon. Amikor a kommunista párt átvette a hatalmat, ők is tömegesen ölték meg a „*Yiguan Dao*” híveit. Miért van ez így? Valójában semmi sem véletlen, ami a hétköznapi emberek társadalmában bukkan fel. A történelem egyszerűen az égi jelenségek változásai szerint fejlődik. Ezért a hétköznapi emberek társadalmában felbukkanó egy cselekményt sem lehet megtenni valakinek a hirtelen ötletétől vezérelve. Ez azt jelenti, nem a hétköznapi emberek voltak azok, akik megsemmisítették, hanem a mennyei gondviselés, azok ott fenn meg akarták semmisíteni, és nem engedték meg, hogy létezzen. Olyasmit üzni, mint „öt vallás egy fedél alatt”, az a *Fá* komoly szabotázsja. Az a démonok tetteinek egy megjelenési formája a hétköznapi emberek között.

Maga az Ős-égúr¹⁰ és Sákjamuni buddha sem merete még csak mondani sem, hogy a buddhista és taoista rendszer egyesüljön, és egy fedél alatt legyen, hogyan lehetne hát az! Magában a buddhizmusban is beszéltek a „nincs második iskola” elvéről. Akik a *jingtu* iskolában művelik magukat, nem művelhetik magukat a *chan* iskola dolgaival keverten, a kettőt nem lehet keverten művelni. Akik a *chan* iskolában művelik magukat, nem művelhetik magukat keverten a *tiantai* iskola, illetve a *huayan* iskola dolgaival, nem szabad más dolgokat belekeverni a művelésbe. Miért? Mert a művelési energia átváltoztatása rendkívül bonyolult. Neked csak egy tested van, te összehasonlításképpen olyan vagy, mint egy nyersanyag; ha ezt a gépet használják, a művelési energiádat ezzel a géppel változtatják át. Az arra való módszert, hogy megváltsanak téged, annak a rendjét és módját, ahogyan minden lépés tovább megy, és annak a művelési energiának az átváltoztatási formáját jól átgondolva kell elrendezni számodra. Tehát mi leszel te, ha félúton egy másik gépet használnak, művelheted akkor még magad? Mit gondolsz, mi leszel? Csak egy zűrzavar, egy hulladékhalom.

Hogy sok ember nem tudja magát felfelé művelni, azt éppen az önkényes művelés okozta. Annak a „nincs második iskola” kifejezésnek az igazi értelme, amelyről Sákjamuni buddha beszélt, azt jelenti, hogy az embernek nem szabad keverten művelnie magát. Később a „nincs második iskola” kifejezést félreértették, másképp értették meg. Semmi esetre sem szabad összekeverni. Az a „*Yiguan Dao*” arról beszél, hogy öt vallást egyesítenek, ezt nem engedhetik meg a menny alapelvei. Most újra felbukkant Tajvanon¹¹. A *Fá*-vég idején senki sem törődik többé ezzel, mert valójában már egyvalaki sem létezik többé, aki a *Fá*-vég idején még törődjön ezzel. Az emberek egyre inkább romlottá váltak, mindenki leveszi a kezét erről, senki sem törődik többé ezzel, egyvalakit sem váltanak meg többé. Azok, akik hisznek Buddhában és imádják Buddhát, nem akarják keményen művelni magukat, hanem meg akarnak gazdagodni, és meg akarnak szabadulni a nehézségektől, ez már ilyen messzire jutott.

Sőt az emberek úgy találják, hogy annak, amit képvisel, van értelme. Valójában a művelők gondolatai, bezárólag azokéval, akik hisznek a vallásokban, elég döntőek. Mert némely művelési módszereknél ez teljes egészében a hittől függ; nem léteznek más módszerek. Ha te más dolgokat keversz bele a gondolataidba, összezavarod azokat a dolgokat, amiket saját magad művelsz. Hiszen tulajdonképpen alig léteznek gyakorlatmozdulatok. Azonkívül az emberiségnél mindenhol léteznek démonok, akik megromtják az emberiséget! Az embereknek talán nincsenek könyörületes gondolataik a szívükben? A démonok éppenséggel pontosan úgy sabotálják ezeket, hogy te ne tudd sikeresen művelni magad.

A *chan*¹² iskola szélsőséges

Az embereket néhány típusra osztják: a szélsőségesekre, és azokra, akik a középutat választják. A *chan* iskola már a kezdettől fogva szélsőséges volt, az nem volt egy művelési rendszer. A *chan* iskola művelése mindig is vitás volt. Ámbár az emberek a *chan* iskola módszere szerint művelték magukat, ténylegesen Sákjamuni buddha foglalkozott velük, mert nekik megvolt a szívük, hogy buddhát műveljék, és hogy a jó felé forduljanak. Saját maga nem tudott egy művelési rendszerre válni. Bódhidharma-nak nincs saját mennyországa, és nem válthat meg embereket. Mert Bódhidharma idejében Sákjamuni buddhát még az ősmesternek tartották. Ugyan *chan* iskolának nevezték, de ő még Sákjamuni buddha tanítványa volt, a 28. nemzedék egyik tanítványa volt, ő még nagyon tisztelte Sákjamuni buddhát. Sákjamuni buddha elméleteiben ő a súlypontot a „semmi” felismerésére fektette, elvégre nem hagyta el a buddhizmus elméleteit. Később a *chan* iskola egyre inkább lefelé csúszott. A követők Bódhidharma tanításait egy önálló iskolának tartották, és pedig a legmagasabbnak. Ő nem volt a legmagasabb. Valójában a *chan* iskolában egyik nemzedék rosszabb volt, mint a másik. Bódhidharma saját maga is azt mondta, hogy csak hat nemzedéket tarthat.

Bódhidharma a súlypontot a „semmi” felismerésére helyezte, amiről Sákjamuni buddha beszélt, ő még nagyon tisztelte Sákjamuni buddhát, őt a 28. nemzedék egyik tanítványának tartották. De a követők teljesen ebbe a szélsőségbe jutottak. Mihelyt valami a szélsőségbe jut, a romlás szakasza jön; Bódhidharmát szinte egy sorba helyezték Sákjamuni buddhával. Bódhidharmát tisztelték, és Bódhidharma elméletét szemlélték a Buddha egyetlen alapelveként, ez egyszerűen tévutakra jutás volt.

Mivel Bódhidharma nagyon alacsonyra művelte magát, akkoriban csak az arhát gyümölcshelyzetét érte el, ő csak arhát volt. Milyen sokat ismerhetett fel? Végül a tathágata szintjét nem is érte el. Mennyire távol volt ő Sákjamuni buddha szintjétől! Ezért vannak az ő dolgai a legközelebb a hétköznapi emberek filozófiájához, és a hétköznapi emberek az ő alapelveit fogadják el a legkönnyebben. Mindenekelőtt azok, akik a vallást egyfajta filozófiának, egyfajta politikának, egyfajta tudásnak tekintik, és a buddhista filozófiát kutatják – ha ők ezt buddhista tudásként szemlélik és kutatják, ők fogadják el a legkönnyebben az elméletét. Az nagyon hasonlít a hétköznapi emberek filozófiájára.

Teljesen mindegy, hogy milyen magasak a szintek, ámde léteznek buddhák is. Az ember műveli és műveli magát, aztán semmi sem létezik többé. Ha ők a művelésről beszélnek, még csak el sem merik ismerni többé az embereket; ha látják az élő embereket, nem merik többé elismerni őket. Ők még csak olyanok sincsenek, mint a rossz megvilágosodási képességgel rendelkező hétköznapi emberek, akik azt mondják: „Hiszem, ha látom; nem hiszem, ha nem látom.” De ők nem ismerik el, még ha látják is. Minek éljél? Minek nyisd ki a szemeid? Hunyd be a szemeid, nem kell feküdnöd, nem kell állnod... semmi. Ez azt jelenti, a szélsőségbe ment. Bódhidharma azt mondta, hogy a *Fát* csak hat nemzedéken keresztül lehet átadni. A mai emberek még mindig ragaszkodnak ehhez az alapelvhez, amelyik tulajdonképpen nem létezik, nagyon nevetséges, ők zsákutcába jutottak. Nem ismerik el saját magukat, nem ismerik el Buddhát, nem ismerik el a földgolyót; ha nem ismered el a saját létedet, minek rendelkez akkor egy névvel? Minek egyél akkor? Maradj egész nap éhesen, ne kelljen az időt nézned, ne kelljen zörejeket hallanod...

A végén semmi sem létezik többé. Ez nem Sákjamuni buddha szabotálása? Ha Sákjamuni buddha semmit sem magyarázott volna el, mit csinált hát ő a 49 év alatt? Tudod te az igazi értelmét annak az ürességnek, amiről Sákjamuni buddha beszélt? Az, hogy Sákjamuni buddha nem hagyott hátra *Fát*, azt jelenti, hogy ő nem mondta ki valóban a művelési módszereket és a kozmikus *Fát*. Azok a dolgok, amikről beszélt, csak az ő művelési szintjén levő dolgok voltak, ő a tathágata *Fát* hagyta hátra a hétköznapi embereknek, mindenekelőtt a művelés tapasztalatait és leckéit. Az a *Fá*, amelyet Sákjamuni buddha valóban hátrahagyott, amikor ebben a világban volt, a parancsolatok voltak, ő beszélt a különböző szinteken levő némely felismerésekről is, az is a *Fá* egy rétege. De Sákjamuni buddha nem akarta, hogy az emberek az ő szintjén maradjanak megrekedve, és azt mondta: „Én egész életem hosszán át egy *Fát* sem magyaráztam el.” Mert tudta, hogy az a *Fá*, amit elmagyarázott, nem a legmagasabb *Fá*. A tathágata az buddha, de nincs a legmagasabb szinten. A *Fofá* határtalan. A művelőket nem korlátozza az a *Fá*, amelyet elmagyarázott. Akik jó alappal

rendelkeznek, még magasabbra művelhetik magukat, és a *Fának* léteznek még magasabb és mélyrehatóbb felismerései és megjelenései.

A művelés közbeni szintek

Némelyek tudhatnak a művelési szintekről a művelés közben, az nincs úgy, hogy a művelőknek azt tudniuk kell. Némelyek csupán akkor tudhatják azt, miután eljutottak a megvilágosodáshoz, vagy elérték a világi *Fán* kívül levő magas szinteket. Azok, akik tudhatják, annak a művelési energiának a színéről olvashatják le a szintet, amit az emberi test lead; a művelési energia pillérén vagy az emberi testen lehet látni azt. A világi *Fá* művelésénél az a művelési energia, amelyik először jön létre egy embernél, piros; ha megemelkedik, narancssárga lesz, aztán sárga, zöld... összesen kilenc szín, piros, narancssárga, sárga, zöld, kék, indigókék, lila, színnel rendelkező, szín nélküli. Egy pillantással már világos, melyik szinten vagy. Ha az ember eléri az átlátszó testet, és tovább műveli magát felfelé, ő már túlment a világi *Fá* művelésén. Már kapott egy gyümölcshelyzetet, az azt jelenti, hogy már belement az arhát kezdeti gyümölcse *Fájának* a művelésébe. A világon túli *Fá* művelése azt jelenti, hogy kiment a három világcörből, többé nem veti alá magát a reinkarnációnak a hétköznapi emberek között. Ha a művelésnek most vége, ő egy arhát. Ha tovább műveli magát felfelé, jön az arhát helyes gyümölcse, ennél is léteznek színek. De ez a fajta piros, narancssárga, sárga, zöld, kék, indigókék, lila más, mint a világi *Fában* levő, a színek nagyon erősek a világi *Fá* művelésénél, úgy, mint a hétköznapi emberek között levő színek. Azon a szinten ezek áttetsző piros, narancssárga, sárga, zöld, kék, indigókék, lila, színnel rendelkező, szín nélküli. Ha még tovább műveli magát felfelé, még mindig kilenc szín létezik, amelyik még áttetszőbb, még finomabb és még szebb. Ezen a módon ismétlődik ez. Ezért lehet látni, melyik lépésig művelte magát egyvalaki.

Tehát ez nem látható az emberek számára, nem hagyja, hogy a hétköznapi emberek olyan tisztán lássák, éppenséggel létezik a felismerés. Mi felismernivaló van még, ha minden dolog, amit az emberi test művel, megmutatkozik a felszínen? Mindenki művelné magát, mindenki csinálná velünk, ki nem tanulná ezt? Mindez igaz. Még a legbűnösebb emberek, akik semmi kegyelmet sem érdemelnek többé, a nagyon rossz emberek is tanulnának, akkor nem létezne többé a megvilágosodási képesség kérdése. Akkor nem is művelhetik többé magukat. Némelyek azt mondják: „Ha én ezt nyitott szemmel tisztán látom, akkor tanulom.” Az nem megy. Ha egy ember mindent tisztán és világosan lát, biztosan nem művelheti magát többé, nem engedik meg neki többé, hogy művelje magát. Mert az embereknek felismerésen keresztül kell kijutniuk a ködből, csupán az művelés. Ha egy ember százszázalékosan eljutott a megvilágosodáshoz, és mindent látott, nem művelheti többé magát. Miért? Mert nem számít többé, ha tovább műveli magát; ő már látta, hogy ez igaz. Látta a sorsszerű összefüggést az emberek közötti konfliktusoknál; látta, hogy az az ember, aki egy másikat zaklat, a zaklatott személynek *de-t* fog adni. Láthatja az igaz arculatot, és természetesen művelni fogja magát. Ez még művelésnek számít? Ez egyszerűen az lenne, hogy magukkal viszik. És egy hétköznapi ember szívét nem is lehet eltávolítani.

Amikor egy ember a konfliktusokban eltávolítja a hétköznapi embernek azt a szívét, saját magának kell felismernie. Ha mindent világosan és tisztán lát, az azt jelenti: semmi művelés többé. Tehát miért emelheti meg a buddha csak nagyon nehezen a szintjét? Mert egy konfliktusa sincs, és mindent világosan és tisztán lát. Hogyan műveli magát? Úgy még nehezebb, hogy művelje magát, ezért akarnak mindannyian a hétköznapi emberekhez jönni és művelni magukat. Csak akkor emelkedhet meg nagyon gyorsan az ember, ha a ködben műveli magát. Lehet, hogy a művelésnél az ember lát egy picikét. Természetesen az embereknek nem engedik meg, hogy pontosan lássák ezt.

Az ember művelése során kezdettől fogva a végéig létezik a felismerés, a ködben műveli magát. Nyugaton a hitről beszélnek, kezdettől fogva a végéig a hitről beszélnek; ha te nem hiszed, semmi sem létezik. Csak akkor érzékelteti veled, ha elhiszed. Ha némelyek Jézus képe előtt gyónnak, valóban az az érzésük, mintha Jézus meghallgatná őket, és valaki megválaszolná a kérdéseiket. A nyugaton levő művelési módszerek már csak ilyenek. A vallásban levő hit szintén egyfajta művelés. Jézus a mennybe viszi a hívőket; ha az ember teste nem rendelkezik művelési energiával, nincs energiája, nem juthat a mennybe. Ehhez még léteznek a rossz gondolatok, amelyek a hétköznapi emberek között jöttek létre, és a testen levő karma, a magas szintek kozmikus tulajdonságai akadályozni fogják őt, egy nagyon rossz ember teste és szellemei teljesen fel fognak oszlani, semmi sem marad meg többé, hogyan lehetne ez, művelési energia nélkül az nem megy. Miközben egyvalaki hisz, gyónik, megemelkedik, és jó emberré válik, azon az oldalon átváltoztatják számára a művelési

energiát. Ugyan növekszik a művelési energiája, de neki ezt nem mondják meg, mert nem beszélnek a művelési energiáról, hanem csak arról, hogy jó emberré váljon. A szerzeteseknél ugyanígy van, ők nem nemesítik a művelési energiát. Miért növekszik náluk a művelési energia? Ha nem is mondják meg nekik, hogy rendelkeznek művelési energiával, a művelési energia növekszik náluk.

Buddhák és *daók*

A taoista rendszerben egyedül műveli magát az ember, a taoizmusnak nem kellene léteznie. A taoizmus valójában az újkor reformjának egy eredménye volt. Az összes különböző történelem előtti korszakban a taoizmus sohasem létezett. Mert a taoista rendszerben nem beszélnek az összes lény átfogó megváltásáról, egyedül a maga számára való művelésről beszélnek, a nyugalomról beszélnek. Ezért igyekeznek felismerni a *Zhent*, a *Zhen*, *Shan*, *Ren* között speciálisan ezt a *Zhent* igyekeznek felismerni és ezzel művelni magukat; az igazat művelik, és megőrzik a természetet, az eredethez, az igazhoz térnek vissza. A *daók* a nyugodt művelésről beszélnek, ezért egyáltalán nincs meg az a kívánságuk, hogy átfogóan megváltssanak minden lényt. Ha sikeresen művelték magukat, ők vándoristenségek. A mennyben is léteznek hegyek és folyók. Ők a mennyben maradnak egy hegyen. Valójában a taoizmus tulajdonképpen a hétköznapi emberek ragaszkodása által jött létre. Az emberek hajlanak arra, hogy egy csoport segítségével hatalmat gyakoroljanak, hogy az emberek egy csoportjában együtt csinálják ezt, minden embernek megvan ez a ragaszkodása a sikerhez és előnyökhöz, ezért csinálnak nagyon gyorsan ilyesmit.

Valójában a taoizmus nem létezik. Arra tanítja a tanítványokat, hogy egyedül műveljék magukat. Ámbár a taoizmusban sok tanítvány létezik, nem fogják mindannyian megkapni az igaz hagyományt. Ha látja, hogy egy tanítvány jó, akkor neki adja át az igaz hagyományt. Ha nem létezik egy jó tanítvány sem, szabad marad és gondtalan, és azt tesz, amit akar. Mert ő elérte a *Daót*, és egészen szabad.

A buddhák azok buddhák, a *daók* azok *daók*. Egyáltalán nem lehetséges egybeolvasztani a két rendszer alapelveit. De az, amit mi gyakorlunk, valóban nagyon-nagyon nagy. Mi a világegyetem szerint gyakorlunk, ebben minden bele van foglalva. A mi álláspontunk a buddhista rendszerben helyezkedik el, a fő elméletek és sajátosságok mind buddhisták. De ez a *Fá* túlmegy a buddhákön, túlmegy a *daók*ön. Különböző szinteknek különböző megértésük van, különböző szinteknek különböző megjelenései vannak. A *Fálun* világban léteznek az ő felismeréseik, a *Fálun* világon túl léteznek magasabb felismerések, és léteznek még magasabb felismerések, ha még tovább túlmegy rajta.

Létezik még valami, azt ősisetségnek hívják. Semmit sem használ ilyesmit elmagyarázni a mai művelőknek, számukra az elképzelhetetlen, ők nem érhetik el ezt. Ezért csak a buddhista és taoista rendszerről beszélek. Nem megy, ha túl magasán magyarázok, az emberek nem is tudják azt elfogadni. Nem engedik meg az embereknek, hogy tudják azt.

Semmilyen bemutatók az emberek megváltásánál és a *Fá* magyarázatánál

Semmit sem használ, hogy azokkal a szerzetesekkel, akik a hétköznapi emberek között művelik magukat, mindenekelőtt azokkal a szerzetesekkel, akik nem jutottak el a megvilágosodáshoz, az igaz *Fáról* beszéljünk. Semmit sem tudnak. De azok a szerzetesek, akik eljutottak a megvilágosodáshoz, nem a földi világban találhatók, ők mindannyian elmentek a hegyek és erdők mélyébe. Ők mindannyian tudnak rólam, csak a hétköznapi emberek nem. Sok magasra művelt ember tud rólam. Néha titokban jönnek, körülnéznek egyszer, és megint elmennek. Némely mások azért jönnek, hogy egypár szót váltsanak velem. Ámbár egypár száz vagy több mint ezer évet művelték magukat a hegyek és erdők mélyén, nem művelték magukat magasra. Mert az út, amit járnak, nagyon kemény, nem a nagy utakon művelik magukat, hanem a kis utakon, ezért a hosszú művelés ellenére sem kaptak helyes gyümölcsöt. De ők nem vegyülnek a hétköznapi emberek közé, ezért a természetfeletti képességeiket nem zárták le, és a képességeik erőteljesen mutatkoznak meg. A hétköznapi emberek közötti művelésnél sok nagy természetfeletti képességet normális módon le kell zárni. Ha nem zárnák le őket, és egyszer arra gondol az ember, egy ház megcserélné a helyét, és az nem megy. Egyáltalán nem engedik meg elpusztítani a hétköznapi emberek állapotát. Ezért hiszik az emberek, hogy ők magasra művelték magukat. A hétköznapi embereknél ez már csak így van: aki meg tudja mutatni a képességeit, annak magasnak kell lennie. Azok a dolgok, amiket azok a *qigong*-mesterek bemutatnak, mind kis képességek és kis technikák, olyan kicsik és csekélyek, azok semmik. De a hétköznapi emberek már nagyon magasnak találják azokat.

Az, hogy a *Fá* terjesztésénél semmit sem mutatok be, azt jelenti: A megjelenésem célját már egészen világosan és tisztán elmagyaráztam. Ha bemutatnék valamit, és egyidejűleg terjeszteném a *Fát*, az azt jelentené, hogy eretnek *Fát* terjeszték. Azok az emberek, akik jönnek, akkor nem a *Fát* akarják tanulni, hanem a technikáimat. Sákjamuni buddha sem csinálta ezt akkoriban. Az rendben van, hogy betegségeket gyógyítsanak, mindenesetre te nem láthatod, ő csak újra egészségesnek érzi magát. Hogyan gyógyították meg? Az tőled függ, hogy hiszel-e benne vagy sem. A beteg újra egészséges; hiszi, nem hiszi, fáj, nem fáj, egy harmadik nem tudja ezt. Ennél még létezik a megvilágosodási képesség kérdése, az rendben van, hogy betegségeket gyógyítsanak. Akkoriban Jézus és Sákjamuni buddha ezt szintén így csinálták. Csak Lao-ce nem. Lao-ce tudta, hogy az embervilág egyszerűen túl veszélyes és komor. Sietősen megírta az Ötezer írásjegyet¹³, aztán átment a hágón, és nyugat irányába ment.

Az emberi társadalom nagyon bonyolult, ki tudhatja már, melyik dimenzióból jön egy ember, aki a földön van. Az abban a dimenzióban levő istenségek még törődni akarnak vele. Egyedül attól függ, hogy fel tudja-e ismerni; ha fel tudja ismerni, visszatérhet. De ők azt is tudják, hogy annak az embernek nincs többé reménye, és már meghaladja az erejüket, hogy törődjenek vele, de mégsem akarják feladni. Amikor Jézus akkoriban fellépett, és embereket váltott meg, úgy vélték, hogy ő megzavarta a dolgaikat. „Ez az ember hozzám tartozik, ezt az embert hozzám kellene megváltani, hogyhogy te a mi dolgainkkal törődsz?” Aztán nem működtek többé együtt. Az ok éppen ez a gondolat volt, tulajdonképpen ez nem volt helyes. Jézus viszont nem törődött azzal, hogy ez az ember hozzád vagy hozzá tartozik; az volt a célja, hogy embereket váltson meg. Látta, hogy minden lény szenved, akkor meg akarta váltani őket, és lehetővé tenni az embereknek, hogy felfelé jussanak. Így Jézus sok-sok, különböző dimenziókban levő istenségnél avatkozott közbe. Végül a konfliktusok olyan nagyon kiéleződtek, hogy megmutatkoztak a hétköznapi emberek társadalmában; mint a hétköznapi emberek társadalmában levő konfliktusok, ezek Jézuson csúcsosodtak ki. Jézus nem tudott megszabadulni tőlük, és csak meghalni tudott, és megfeszítettetni magát, úgyhogy a haragjuk lecsitult. Mivel levetette a hétköznapi ember hús-vér testét, nem tudtak többé haragot táplálni iránta, és így a számtalan probléma megoldódott. Ezért mondták, hogy Jézus az összes lényért viselt el szenvedést, ez a jelentése.

Sákjamuni buddha is csak nagyon fáradságosan terjesztette a *Fát*, egész idő alatt az Indiában levő hét vallással küzdött. Akkoriban az eredeti brahmanizmus nagyon erős volt. Végül Sákjamuni buddha sem érte el azt a célját, amit tulajdonképpen el akart érni, és elment.

Lao-ce megírta az „Ötezer írásjegyet”, és aztán távozott, ő a követőkkel csináltatta. De ennek úgy is kellett lennie, ez szintén a mennyei gondviselés volt. Mert a taoista rendszerben nem engedik meg, hogy vallásokat alapítsanak, hiba volt vallást alapítani a taoista rendszerben. Mert egy taoista egyedül a maga számára való művelésről¹⁴ beszél, az igaz műveléséről, a nyugodt művelésről, ezért egyetlenegy tanítványnak adja tovább a hagyományt. Mert tanítványokat kell választania, és jó embereket kell kiválasztania, azért hogy átadja. Nem tud minden lényt átfogóan megváltani, nincs meg ez a kívánsága, ő az igazat műveli. Ámbár a taoista templomban olyan sok ember létezik, csak egy létezik, akit kiválaszt, csupán akkor adja tovább, a többiek mind csak reprezentációs célokra vannak ott. Ezért a taoista rendszerben nem kellene vallásnak léteznie. Korábban ők mindig is egyedül művelték magukat a hegyekben.

Amiket Konfuciusz magyarázott el, azok az alapelvek voltak, hogyan kellene viselkedniük az embereknek, és nem a műveléshez való valamik voltak. De a kínaiak hasznot is húztak a dolgaiból. A „középút” gondolata lehetővé teszi az embereknek, hogy legyőzhetetlenek maradjanak. A csúc elérése után következik a fordulat, ha eléri a csúcst, talán lefelé megy. Ezért törekszik a „középre”, örökre egy középső állapotban tartózkodni. „Én nem megyek felfelé, de még mindig jobb vagyok, mint azok ott lenn, én sohasem fogok veszíteni.” Ha valamit túl abszolút módon csinálnak, az ellenkezőjébe fog átsapni. Ezzel a hétköznapi emberekre gondolunk.

A hegyek és erdők mélyén élő sok gyakorló látta az összes eseményt, amelyik felbukkant a történelemben, és fel fog bukkanni a jövőben, de senki sem törődik vele, közülük egyik sem akar törődni vele. Az ok az, hogy ők tudják, hogy mindezt az égi jelenségek változásai okozzák. Ennek pontosan így kell lennie.

Aki a mennyei gondviselés ellenére cselekszik, az megtorlást fog elszenvedni, senki sem meri azt tenni. Mindannyian azt mondják, hogy *Yue Fei* jó volt, de miért nem tudta *Yue Fei* megmenteni a déli *Song*-dinasztiát, ámbár a *Yue* család olyan erős volt? Pontosán azért, mivel az a mennyei gondviselés volt. *Yue Fei* rendületlenül meg akarta menteni a *Song*-dinasztiát, de egyszerűen nem tudta elérni azt, lényegében ő a mennyei gondviselés ellenére cselekedett. A *Song*-dinasztiát pontosan meg kellett semmisíteni, de ő mégis meg akarta menteni, ezért cselekedett ő a mennyei gondviselés ellenére. Mi ezt most csak úgy mondjuk. Az emberek tervezése nem pótolhatja a menny tervezését. Itt nem arra gondolok, hogy *Yue Fei* nem volt jó, csak erre az alapelvekre gondolok.

Olyan dolgok, amiket az emberek a hétköznapi emberek álláspontjából helyesnek tartanak, nem feltétlenül helyesek. *Qin Shihuang*, *Han Wudi*, mindegy, hogy melyik császár, bármit is csinált, az utána jövő emberek megítélik őt. A jó és a rossz, úgy, ahogyan a hétköznapi emberek a saját szempontjukból, a saját szilárd nézeteikkel értik meg és gondolják el, az nem igazán a valódi jó és a valódi rossz. Azonkívül az emberek saját magukat veszik mércéül, amivel az emberek megítélik a jót és a rosszat: „Ha ő jó hozzám, akkor azt mondom, hogy ő jó; ha valami előnyös számomra, akkor azt mondom, hogy az jó.” Ezért az nem feltétlenül igazán jó. A jót és a rosszat csak a kozmikus tulajdonságokkal, a *Fával* lehet megítélni. Azok örökre változatlanok maradnak, azok a világegyetem alapelvei és az egyetlen mérce a megítélés számára, hogy valami jó-e vagy rossz. *Qin Shihuang* sok embert ölt meg, és egyesítette Kínát, különböző országok sok királyát ölte meg, és mindannyian gyalázták. Ő uralta minden országban a királyokat és az embereket, ezért mindannyian gyűlölték őt, mindannyian gyalázták őt. Tehát mindannyian a saját álláspontjukból ítélték meg a jót és a rosszat. Az elkerülhetetlen volt, hogy egyesítse Kínát. Ezt a mennyei gondviselés okozta. Ha nem működött volna együtt a mennyei gondviseléssel, nem is érthette volna el azt, és nem egyesíthette volna Kínát. Ezért a hétköznapi emberek között levő dolgok mármost ilyenek. Mi, művelők sohasem teszünk megjegyzéseket. Egy művelő nem fog érdeklődni a politika iránt, különben ő egy politikus és nem művelő.

Ha az emberiség belép egy bizonyos korszakba, a karma nagyon nagy, akkor az emberek a legbűnösebbek, és többé nem szolgálnak rá a kegyelemre. Hogy a karma nagyon nagy, az azt jelenti, hogy ők saját maguk nem tudják többé kiegyenlíteni, nem lehetséges többé, hogy olyan sok karmát, amit a sok életben gyűjtöttek, kiegyenlíthessenek. Ezért ezeket az embereket meg fogják semmisíteni. Hogyan fogják megsemmisíteni őket? Az emberiségnél előforduló kis *jie*-katasztrófákon keresztül fogják megsemmisíteni az embereket. A háborúk a legpraktikusabbak, a történelem már csak ilyen.

Egy dinasztia mindegyik első császáranál a harc némely intelligens lényei születtek a világra, és harcoltak érte. A harc ilyen intelligens lényei speciálisan teszik ezeket a dolgokat, ezért a

cselekvésük ellenére sincs érdemük, de nekik karmájuk sincs, ők csak ezeket a dolgokat teszik.
Hosszúak-hosszúak a korszakok, hányan nincsenek eltévelyedve.

A buddhák az embereket váltják meg, és nem az áldásért vannak ott

A buddhista rendszerben egyáltalán nem beszélnek arról, hogy lehetővé tegyék az embereknek, hogy meggazdagodjanak. A betegségeket karma okozza, ezért azt szintén nem mondták meg az embereknek, hogyan távolíthatják el a betegségeiket és őrizhetik meg az egészségüket. A buddhizmusban az összes lény átfogó megváltásáról beszéltek, ezzel arra gondoltak, hogy a hétköznapi emberek szenvedéssel teli környezetéből a túloldalra váltják meg az embereket a nirvánán keresztül. Ezt Sákjamuni buddha mondta. Ez azt jelenti, neked megengedik, hogy a mennyországba juss. Annak, amit Jézus mondott, szintén ez volt a jelentése, nem lehet megmondani, ki magasabb és ki alacsonyabb. Csak a modern emberek nem ismerik ezt fel, és azt mondják, hogy Buddha embereket áldhat meg, eltávolíthatja a betegségeiket, és lehetővé teheti számukra, hogy meggazdagodjanak, a nagy megvilágosultak ereje határtalan, és embereket válthatnak meg. A hétköznapi emberek a Buddhának az emberekkel szemben tanúsított megváltását az emberekkel szemben tanúsított védelemnek tartják, azért imádják a Buddhát, hogy áldja meg őket, és távolítsa el a betegségeiket, ezt és azt. Valójában a Buddha egyáltalán nem törődik ilyen dolgokkal. Ezek megromlott felismerések, egy elidegenedés, amely a modern megromlott emberiség nézeteire vezethető vissza. A buddhista szútrák tulajdonképpen nem tartalmazzák ilyesmit. Ezért gyakran beszélek arról: Te füstölőpálcikákat égetsz és gazdagságért imádkozol Buddhához, de a Buddha egyáltalán nem törődik azzal, hogy te meggazdagodhatsz-e vagy sem.

Ha viszont Buddhát imádod, a Buddha egyáltalán nem törődik azzal, hogyan gazdagodhatsz meg, ellenkezőleg, arra szólít fel téged, hogy távolítsd el ezt a kapzsiságot. Ha neked az életben valóban nehézségeid vannak, szintén csak az anyagiakban fog felkínálni neked egy szívességet, hogy szavatolja a biztonságodat; nem hagy majd téged semmi gazdagságot kapni, ha neked nincs gazdagságod. Ami a betegséget illeti, a Buddha azt karmának tartja, amivel az előző életéből tartozik az ember. Tehát némelyik gazdagságért imádkozik a buddha-szoborhoz, végül valóban meggazdagodott. Milyen gazdagságot kapott ő valójában? Azon a buddha-szobron nem létezik egy buddha sem, ő egy hamis buddha, aki imádáson keresztül jött létre. Némely másokra rókák tapadnak, vagy olyan zürzavar, mint kígyók és sárga menyétek és így tovább. Segít neked, hogy meggazdagodj, mert ez úgy van, mintha te imádnád és kívánnád tőle valamit. Feltételei vannak, ha segít neked, hogy meggazdagodj. Ebben a világegyetemben létezik egy alapelv: Veszteség nélkül nincs nyereség. Kihasználta az ennél az alapelvnel létező hiányosságot, az emberi testet akarja bírni. Az az ember mély meghajlást végez, és meg akar gazdagodni, akkor gazdagodj hát meg! Ha azok a dolgok, amikkel a tested rendelkezik, nem jók, nem törődik veled, nem is gazdagodhatsz meg, hiába imádkoztál. Ha megállapítja, hogy a testeden jó dolgok léteznek, hogy téged gazdagságot kapni, akkor elveheti tőled a jó dolgokat. Ha pénzt kívánsz magadnak, természetesen azt adja neked. De az ember saját maga nem tudja, hogy az, amit elveszít, elveszett, és hogy talán soha többé nem kaphatja vissza. Az embernek nem csak egy élete van, a következő élete talán még százalomra méltóbb!

Az emberiség hanyatlása és a veszélyes nézetek

Ha te Kína ősi korszakaiban a *Dao* műveléséről beszéltél, az emberek azt mondták, hogy ez az ember valóban könyörületes gyökérrel rendelkezik. Ha buddhákról, *daó*król és istenségekről beszéltél, mindannyian azt mondták, hogy valóban csodálatra méltó vagy. Ha viszont ma a buddhává vagy *daó*vá való művelésről beszélsz, akkor mások nevetni fognak rajtad. Az emberek erkölcsi nézetei roppantul megváltoznak. Az emberek erkölcsi nézetei gyorsan csúsznak lefelé, nagyon gyorsan, ezért mondják, hogy a nézetek azon vannak, hogy megromoljanak. Azonban azt hiszik, hogy az emberek a régi korokban tudatlanok és babonások lettek volna. Az emberek nézetei nagyon erősen megváltoztak, nagyon szörnyű. Mindenekelőtt Sákjamuni buddha mondta azt: A *Fá*-vég idején a társadalomban végbemenő változások valóban leírhatatlanok. Egy példa: A mai társadalomban az embereket nem fékezi meg a szív *Fája*, mindenekelőtt Kínában nem. Külföldön ugyanúgy van, csak külföldön másak a megjelenési formák. A szárazföldi Kínában a „kulturális forradalom” során áttörték és eltávolították az úgynevezett régi gondolatokat és nézeteket, az embereknek nem engedték meg, hogy azokban a dolgokban higgyenek, amiket Konfucius mondott. Az embereket nem fékezte meg az erkölcs, nem voltak erkölcsi szabályozások, és azt sem engedték meg, hogy a vallásban higgyenek. Az emberek nem is hiszik el, hogy rossz tettek miatt megtorlást fog elszenvedni az ember.

Ha az embereket nem fékezi meg a szív *Fája*, mit gondolsz, nem mernek ők mindent megtenni és mindent csinálni? Ez a legkomolyabb probléma, amellyel a mai emberiség rendelkezik. Némely külföldiek nem mernek üzletet kötni Kínában. Mindenekelőtt a fiatalok könnyelműek: „Öljetek!”, „Üssetek!”, nagyon rossz. Manapság ez Kínában rosszabb, mint külföldön. Kiváltképpen akkor, amikor éppen az alvilágok harcáról szóló filmeket vezették be a szárazföldön, a szárazföldön élő emberek azt hitték, hogy Hongkong és más országok mind ilyen kaotikusak volnának. Valójában nincs úgy, csak túlzások vannak a filmekben, azért hogy vonzzák a közönséget, és kielégítsék az izgalom utáni hajszát. Valójában az emberek minősége ott sokkal jobb, mint belföldön, és sokkal civilizáltabbak. De a belföldi fiatalok megtanulják. Mivel a Kínában elszigetelt állapotban élő emberek hirtelen ilyen dolgokkal kerültek érintkezésbe, azt gondolták, hogy külföldön ez így volna.

A régi Sanghaj aljas vállalkozóit, akiket most a televízióban mutatnak be, nagyon gyakran utánozzák belföldön. De ez csak a harmincas évek régi Sanghajjának egy leírása, azonkívül ez csak művészi túlzás. A valóságos élet azonban nem volt olyan. Az alvilág harcáról szóló hongkongi filmek és tévéműsorok nagyon rossz befolyást fejtettek ki az emberek nézeteire a szárazföldi Kínában. Az emberiség erkölcsi nézetei megváltoztak, Kínában homoszexualitás, kábítószer-függőség, kábítószer-árúsítás, az alvilág, szexuális felszabadulás és prostitúció bukkant fel, egyszerűen nagyon rossz! Némelyek azt mondják, az még rosszabb, ha a faragatlan emberek bontakoznak ki. Semmi sem fékezi meg őket, és mindent meg mernek tenni. Az nem szörnyű, ha az emberek már ilyen messzire jutottak? Hogyan fognak kinézni az emberek, ha így fejlődnek tovább? A jóról és a rosszról szóló nézet pontosan fordított. Ma azokat tisztelik, akik gonoszak, akik a legtöbb képességgel rendelkeznek, és ölhetnek és verhetnek, ilyesmit dicsőítenek.

Az emberiség erkölce gyorsan süllyed le, az egész világban így van. Az emberek nézetei nagyon erősen megváltoztak. Ma a szép még csak olyan jó sem, mint a csúf, a könyörületes még csak olyan jó sem, mint a gonosz, a rendes még csak olyan jó sem, mint a lompos. Egy konkrét példa: Korábban egyvalakinek gyakorolnia kellett, ha zenész, énekes akart lenni. Uralnia kellett az éneklés módszereit, és a zeneelméleteket is meg kellett értenie. De valaki, aki csúnyán néz ki, és nagyon hosszú, bozontos haja van, ma vadul összevissza kiabál a színpadon, Áá... Há... a televízió már sztárrá emeli, a hang nagyon förtelmesen cseng. Némely csúf és gonosz dolgok az erkölcs hanyatlásával valami széppé váltak az emberek nézeteiben, mindannyian fanatikusan törekszenek azokra. A festészet műveinél ugyanígy van. Egy macska farkát tintába mártják, és hagyják önkényesen rohangálni, ez már egy műalkotás. És az olyasmi, mint az absztrakt művészet, impresszionizmus, mi az? Minél csinosabban festettek meg egy képet, minél szebb volt, annál inkább szerették az emberek. Mit gondolsz, milyen holmi ez most?! Ezek annak a következményei, hogy a művészek az úgynevezett emberi természet felszabadítására törekszenek. Ha az erkölcs nem szabályozza az emberi természetet, az a démontermettség nagy kitörése. Létezhetnének-e szép dolgok, ha az emberek ebben az állapotban találhatók? Az emberek összes nézete megváltozik.

Mire törekszenek ezek a művészek? Ők az emberi természet felszabadításáról beszélnek, anélkül hogy egyáltalán tekintettel lennének valamire, vagy megfékeznék magukat, és tetszés szerint cselekszenek. A buddhizmusban azt mondták: Ha az emberszív számára nem léteznek erkölcsi szabályozások és erkölcsi fékek, az, amit az emberek kibocsátanak, démontermészet. Nézd csak meg magadnak a mai művészi és irodalmi alkotásokat! A hétköznapi emberek nem tudják, mi a baj, valójában ez mind a démontermészet nagy feltárása.

Ezt még a boltokban levő játékszerekhez: Korábban az emberek a legcsinosabb babákat vették meg. Ma annál jobban adják el őket, minél csúfabbak. Halálfejek, démonok, sőt az ürülék alakja is játékszerré vált, és eladják. Minél borzalmasabb, annál jobban adják el! Az nincs úgy, hogy az emberek nézetei megváltoznak, és az ellenkező irányba váltanak át?

Mihelyt kimondják, hogy mi történt az emberi társadalomban, azt azonnal meg tudják érteni az emberek, ez azt jelenti, hogy az ember eredeti természete nem változott meg. De az emberiség már egy ilyen veszélyes helyzetbe csúszott le. Amikor a nyugati országokban tartottam tanfolyamokat, beszéltem a homoszexualitásról, azt mondtam: „Az önkényes magatartás a szexben nálatok, nyugati embereknél már olyan rosszá vált, hogy létezik vérfertőzés.” Aztán némelyek kérdéseket tettek fel: „A homoszexualitást az állam védi.” A mérce annak a megítélésére, hogy valami jó-e vagy rossz, nem függ egy ember vagy egy közösség jóváhagyásától. Minden ember a saját nézetei szerint ítéli meg a jót és a rosszat. „En jónak tartom őt, vagy ő jó hozzám, akkor azt mondom, hogy ő jó.” Vagy már kialakított egy szilárd nézetet; ha valaki e nézet szerint jó, akkor azt mondja, hogy ő jó. Egy közösségnél ugyanígy van. Ha valaki megfelel azon közösség érdekeinek vagy előnyös valamilyen cél számára, akkor azt mondják, hogy ő jó, és aztán egyetértenek azzal, hogy ott van, de ő nem feltétlenül igazán jó. A kozmikus alapelvek – a *Fofá* azonban változatlan marad, és az egyedüli mérce arra, hogy megítéljük az emberiséget és az összes dolgot, az egyedüli mérce annak a megítélésére, mi jó és mi rossz. Azt mondtam nekik: „Egészen világosan megmondva, a kormányotok egyetért ezzel, de a ti Istenetek nem!” Valójában minden alkalommal, amikor eljön ez az idő, az emberiség nagyon veszélyeztetett és ellenőrzésen kívüli. Ma már ilyenné vált; ha tovább fejlődik, mit gondolsz, milyen állapot fog jönni?! Sákjamuni buddha azt mondta: A *Fá*-vég idején sok démon fog emberként újraszületni; ők szerzetesekké és apácákká válnak a templomban, azért hogy sabotálják a *Fát*. Mindenekelőtt Tajvanon sok nagyon híres szerzetes és laikus valójában démon. A vallásuk vezetőinek nevezik magukat, saját maguk nem is tudják, hogy ők démonok. Mielőtt jöttek, már elrendezték az egész életüket, azután újraszülettek, és a sabotázsuk terve szerint járják az életútjukat. Az emberi társadalom nagyon szörnyű. Indiában léteznek némely nagyon híres úgynevezett nagymesterek, a legtöbbször közülük pítónkígyók tapadtak rájuk. Kínában viszonylag sok olyan *qigong*-mester létezik, akinél rókák és sárga menyétek tapadnak rá, kígyók is léteznek. A *Fá*-vég ideje mármint a káosz ideje. Az Aum Shinrikyónak a feje Japánban a pokolban levő kísértet volt, aki újraszületett, a démonok káoszba juttatják az embervilágot. Az emberek ebben tartózkodnak, és a világi dolgaikban nincs idejük, hogy elgondolkozzanak az ilyen kérdéseken. Ők is úgy találják, hogy a társadalomban valami nincs rendben, de nem tudják, hogy már ilyen mértékben romlott. Ha kimondják, mindannyian megrémülnek.

Ezért én nem is egy hirtelen ötlettől vezérelve terjesztettem ezt a *Fát*. Különböző formájú zavarások is léteznek. Te az ortodoxot terjeszted, ő az eretneket terjeszti, némelyek szintén úgy adják ki magukat, mintha ortodoxok lennének. Ők is a jó felé hagyják fordulni az embereket, de az ő céljuk nem az, hogy a jó felé forduljanak, az ő céljuk irtózik a fénytől. A *qigong* jól fejlődött kezdetben, de most eretnekké vált. Nagyon nehéz egy tiszta helyet találni.

Az emberiség a *jie*-vég idején

Sok ortodox vallás szerte a világon nem válthat meg többé embereket. Mert a követők meghamisították némely eredeti ortodox vallások szútráit, és a követők hibásan értették meg és egyfajta tudásnak tartották a tanítást. Például a buddhizmust valami filozófiai dolognak tartják, és akként tanulják, és mindent, amit nem lehet megmagyarázni a modern tudománnyal, a régi korokban élő emberek fantáziájának és primitív mítoszoknak és hagyományoknak tartanak. A buddhista és a keresztény szerzetesek csak könyveket olvasnak, és nem művelik magukat ténylegesen, a templomban létrejött egy kis társadalom, amelyik ármánykodik és harcol egymás ellen. Némelyek meggazdagodnak a buddhizmusban levő problémákon keresztül, nekik olyan sok ragaszkodásuk van, hogy még csak olyanok sincsenek, mint a hétköznapi emberek. Ők alig tudják saját magukat megváltani, nemhogy másokat! Némely nagyon híres buddhista szerzetesek, taoisták és keresztény szerzetesek a saját nézeteik és a kicsi picike megértésük szerint írtak könyveket a szútrákról, és önkényesen értelmezték a buddhista szútrákat és a Bibliát, úgyhogy tévutakra vezetik az embereket. A nagy megvilágosultak szavai nagyon mély tartalommal rendelkeznek. Miközben a művelők állandóan emelik a szintjüket és látókörüket, a *Fofá* a különböző szintek mindegyikén rendelkezhet vezető hatással. Mindegyik tett, amelyik megváltoztatja a nagy megvilágosultak eredeti szavait, a *Fá* szabotálása.

Azok az úgynevezett értelmezések, amelyeknek segíteniük kellene az embereknek, hogy megértsék a buddhista szútrákat és a Bibliát, nagyon messze távol vannak a Buddha szavainak az igazi tartalmától, ráadásul két különböző dologról van szó; azt a picikét is, amit megértettek, csak a saját szintjükön értették meg, amely nem sokkal magasabb, mint a hétköznapi emberek szintje. A még magasabb szinteken levő tartalomról egyáltalán semmit sem tudnak, mert ők nem művelték magukat olyan magasra. Hogyan tudhatná az ember a tathágata szavainak az igazi értelmét magas szinteken, ha nem érte el a tathágata szintjét? Azok a szövegek csak a *Fát* szabotálhatják, és nem válthatnak meg embereket. Azok a könyvek, amiket a hírnévre és gazdagságra törekvő szívvel írtak, az író gondolati kereteibe vezetik be azokat az embereket, akik buddhát művelik; azok az emberek, akik még rosszabbak, ráadásul amellet szállnak síkra, hogy a vallásnak hozzá kellene igazodnia a mostani társadalom követelményeihez, ők meg akarják változtatni a vallás tartalmát. A *Fofá* a menny alapelve, amelyik megváltoztathatatlan és elpusztíthatatlan, mint a vadzsra. Azt akarják, hogy a *Fofá* igazodjon hozzá az emberiséghez, amelyiknek az erkölcsé megromlott, és nem azt, hogy az emberiség a *Fofá* szerint emelkedjen fel vissza; milyen nagy a bűn, az már világos. Mindenekelőtt azok, akik azért írtak könyveket, hogy a szútrákat tetszés szerint értelmezzék, zavarták meg komolyan az ortodox *Fát*, valójában ők már régen a pokolban vannak.

Az emberek sok rosszat tettek a sok életükben, és rendkívül nagy karmát gyűjtöttek, ez is egy tényező arra, hogy nem rendelkezhetnek ortodox hittel. Némelyek művelték magukat az előző életükben, de mivel nem művelték magukat jól, és nem engedtek el különböző ragaszkodásokat, nem művelték magukat sikeresen, és egy picike szerencsét gyűjtöttek. Ha még egyszer emberként születnek újra, normális módon rendelkeznek „természetfeletti képességekkel”, az égi szemük nagyon alacsony szinteken láthatja más dimenziók néhány jelenségét, aztán a hétköznapi ember hírnévre és gazdagságra törekvő szívének az ösztönzésére különféle vallásokat üznek. A felszín szemszögéből nézve arra tanítják az embereket, hogy a jó felé forduljanak, de a szívük mélyében hírnévre és gazdagságra törekszenek, a céljuk irtózik a fénytől. A nagy megvilágosultaknak megvannak a saját világaik – mennyországai –, és embereket válthatnak meg oda; hova váltják meg az ilyen emberek az embereket? A hamis *qigong*-mesterek ugyanilyenek, némelyek buddhák akarnak lenni, némelyek beképzelik maguknak, hogy az előző életükben buddhák voltak; némelyek, akikre állatok tapadnak, dicshimnuszokat zengnek annak a *qigong*-mesternek, olyasminek nevezik, mint tiszteletre méltó mester és így tovább, akkor ez a hamis *qigong*-mester örömmámorba esik. Ez saját maga és mások becsapása, ők mindannyian kísértetek, akik azért jönnek a világba, hogy káoszba taszítsák az embervilágot.

A földi világot egészen kaotikussá tette az eretnek és a gonosz, évek ezerein keresztül adták át a hamis vallásokat, eretnek vallásokat és sok reformált vallást is, nehéz megkülönböztetni az igazat a hamistól. Az eretnek vallásoknak és a boszorkány-vallásoknak a tantételei mind eretnekek és gonoszak, némelyek mégis hisznek a boszorkány-vallások vezetőiben, és tisztelik őket. Akkor az

nincs úgy, hogy az emberi erkölcs nincs többé ott? Miért jutottak démoni útra? A legtöbben azért törekszenek technikákra, hogy embereknek ártsanak, nekik megvan az a szívük, hogy embereknek ártsanak, és sohasem gondolnak arra, milyenek lesznek ők saját maguk a jövőben. Mert az eredeti ortodox vallások beléptek a *Fá*-vég idejébe, és nem tudnak többé embereket megváltani; minden démon a világba jön, hogy szabotálja a *Fát*, hogy káoszba taszítsa a világot. Az emberiséget nem fékezi meg többé a szív törvénye, nem szabályozza többé az erkölcs. A démonok sarkallják őket, és minden elképzelhető gonosztettet megtesznek, az erkölcs és a mérce a legnagyobb sebességgel megy lefelé. Az emberek minden gondolkodásmódja és szemlélete megváltozott: A szép még csak olyan jó sincs, mint a csúf. Az ortodox még csak olyan jó sincs, mint az eretnek, a könyörületes még csak olyan jó sincs, mint a gonosz, a rendes még csak olyan jó sincs, mint a lompos, az új még csak olyan jó sincs, mint a régi, az illatozó még csak olyan jó sincs, mint a bűzlő. A férfiak hosszú haját viselnek, a nők elkezdtek rövid haját viselni; a *yin* erős, a *yang* gyenge, a *yin* és *yang* felcserélődött. A festészet műalkotásaiban nem léteznek többé erkölcsi szabályok, ők az emberi természet felszabadítására törekszenek, ez azt jelenti, hogy kitör a démontermészet. Olyasmit, mint az impresszionizmus és az absztrakt művészet, amelynél tetszés szerint ecsetelnek összevissza, mégis elfogadhatnak az emberek mai fordított nézetei; egy halom szemetet állítanak oda tetszőlegesen, aztán az már a szobrászat egyik modern nagymesterének egy műalkotása. A zenénél olyasmi létezik, mint „diszkó”, „rockzene”, az ilyen lárma már társadalomképesé vált; egy rekedt hangú vakot, egy sántát és a rossz alakkal rendelkezőket sztárokká emeli a rádió és a televízió; minél csúfabban és minél gonoszabban néznek ki a gyermekjátékok az üzletekben, annál jobban adják el őket.

A bectelen gondolatok hatása alatt azok a dolgok is drasztikusan megváltoztak, amikre az emberiség törekszik. A hírnév és gazdagság miatt gyilkolnak, fosztogatnak¹⁵, vádakot koholnak mások ellen, cselszövéseket eszelnek ki mások ellen. Csak pénzt ismernek, de embereket, rokonokat nem, az emberek közötti kapcsolat csak pénzről szól. Ennek megfelelően a pénz miatt minden szörnyett felbukkant. Mindenütt láthatók olyan áruk, propagandaanyagok, videók és kazetták, amik káoszt okoznak a szexben. Pénzért attól sem riad vissza valaki, hogy embereknek ártson, kábítószerket állít elő, szállítja és eladja azokat. Azért hogy megvegyék a drága kábítószerket, a leépült kábítószerfüggők egy eszköztől sem riadnak vissza, lopnak, rabolnak, és csalással jutnak pénzhez. A televízióban, az újságokban és műalkotásokban gátlástalanul terjesztik a szexuális felszabadulást; az emberek ráadásul vérfertőzést követnek el, anélkül hogy ügyelnének a nemzedékek határait; a csúf homoszexualitás a jelenlegi piszkos, abnormális lelkiállapotot ábrázolja, amelyiknél megszűnik az értelem. Az alvilágok már olyan komiszak, hogy mindegyik résen behatolnak, de felvevő piaccá váltak az olyan fiatalok számára, akik erőszakra és a démontermészetre törekszenek; az alvilágok főnöke egy tiszteletre méltó bálványá vált, egyik ember a másik után működik ott együtt.

Sok nagy megvilágosult és próféta jósolta meg a történelemben, hogy az emberiségnek egy nagy *jie*ben lesz része ebben az időben. A mai emberiség még rosszabb, mint ahogyan a próféták megjósolták. Egyre kevesebb jó ember létezik. Mivel az emberek sok rosszat tettek a sok életükben, és rendkívül nagy karmát gyűjtöttek, már kellemetlenségeik vannak, mihelyt kijutnak a ház ajtaján. Az emberek nem tudják, hogy azon vannak, hogy kiegyenlítsék azokat a rossz dolgokat, amiket az előző életeikben tettek, és karmát távolítsanak el. Mihelyt mások nem jók hozzájuk, intoleránsak, és nem gyakorolnak elnézést, hanem: „Te nem vagy jó hozzám, akkor én még rosszabb vagyok hozzád. Ha mások nem provokálnak engem, én sem provokálok másokat; ha mások provokálnak engem, egészen biztosan én is provokálok, és ezt még erősebben, semmi esetre sem kevésbé.” Még nem egyenlítette ki a korábbi karmáját, és már tartozik az újjal, iszonyatosan sok a karma a testén! Az emberiség erkölcsé gyorsan megy lefelé, és már a veszélyesség határán van. Valójában a sok életében mindenki hozzájárult az emberiség erkölcsének a romlásához, hogy tovább rontsa a rossz helyzetet. Minden alkalommal, amikor a *jie*-katasztrófák felbukkannak a világban, az emberiségnek már nincs erkölcsé. Éppenséggel pontosan ezek a *jie*-vég idejének a jelenségei.

Igaz művelés

Tanítványok, ti igaz művelők! Amit én tanítok nektek, az a buddhává és *daó*vá való művelés számára szolgáló *Fá*. De ti nálam panaszkodtok a személyes érdekeitek elvesztéséről a hétköznapi emberek között, ahelyett, hogy azon aggódnátok, hogy még nem tudjátok elengedni a hétköznapi emberek ragaszkodásait. Ez művelés? Hogy el tudjátok-e engedni a hétköznapi emberek ragaszkodásait, az a halál vizsgálója egy valóban rendkívüli lényvé válásotok útján. Minden valódi művelőnek túl kell jutnia ezen a vizsgán, mert ez a határ egy művelő és egy hétköznapi ember között.

Ha ti aggódtok a tekintélyetek, személyes érdekeitek és érzéseitek elvesztése miatt a hétköznapi emberek között, ez tulajdonképpen már azt jelenti, hogy nem tudjátok elengedni egy hétköznapi ember ragaszkodásait. Jegyezzétek meg, hogy a művelés önmagában nem fájdalmas; a döntő pont abban rejlik, hogy nem vagy képes feladni egy hétköznapi ember ragaszkodásait. Csak ha éppen a hírneveteket, az érdekeiteket és az érzéseiteket szándékoztok elengedni, akkor fogjátok fájdalmasnak érezni.

Ti leestetek a szentséges és összehasonlíthatatlanul szép világból, mivel azon a szinten ragaszkodásokat alakítottatok ki. Ehhez képest ti a legpiszkosabb világba estetek be, mégsem akarjátok gyorsan visszaművelni magatokat, és még azokhoz a piszkos dolgokhoz ragaszkodtok, amelyekbe belekapaszkodtok ebben a piszkos világban. Mihelyt csak egy picikét elveszítetek ezekből, már nagyon fáj nektek. Tudjátok ti voltaképpen, hogy Buddha a hétköznapi emberek között koldult, csak hogy megváltson benneteket? És én ma újra megnyitok egy nagy kaput, és azért tanítom a *Dáfát*, hogy megváltsalak benneteket. Ámbár ezáltal számtalan dolgot kellett elszenvednem, sohasem éreztem keserűséget. Mi létezik hát még, amiről nem tudtok lemondani? Magatokkal vihetitek a mennyországba azt, amit nem tudtok elengedni a szívetekben?

Éleselmjűség

Néhány tanulónak elmondtam, hogy a szélsőséges gondolatokat a gondolati karma okozta, most azonban sok tanuló tekinti az összes rossz mindennapi gondolatát gondolati karmának. Ez nem helyes. Mi művelnivalód van hát még, ha már nincsenek rossz gondolataid? Ha már ilyen tiszta vagy, akkor nem vagy már egy buddha? Ez a megértés téves. Csak azok a piszkos gondolatok tartoznak a gondolati karmához, amelyek hevesen bukkannak fel, és a Mestert, a *Dáfát* vagy más embereket szidnak, és nem hagyják magukat eltávolítani vagy elnyomni általad. Mindazonáltal még létezik egy gyenge gondolati karma, ami viszont szintén különbözik a normális gondolatoktól vagy elképzelésektől. Feltétlenül tisztában kell lennetek ezzel.

Felismerés

Zavaros embervilág, összekeveredett gyöngyök és halszemek. A tathágata feltűnés nélkül ereszkedik le. A *Fá* terjesztését démoni iskolák zavarják, egészen biztosan. *Daók*, démonok egyidejűleg terjesztik útjaikat ugyanabban a világban. A helyest a helytelentől megkülönböztetni, a felismerési képességen múlik. Hogyan megkülönböztetni? Léteznek nemes emberek. Az előre elrendelt kapcsolatokkal és felismerési képességgel bírók egyik a másik után jutnak az útra, megkapják a *Fát*. Az őszintét és a démonit felismerni, az igaz írást megkapni – test könnyebb, bölcsesség gazdagabb, szív tele. Utazni a *Fá* hajójával, gondtalanul és kényelmesen. Jó! Szorgalmasan és erőteljesen lépni előre a beteljesülés felé.

A világban összevissza tévelygő, a felismeréshez nehezen jutó emberek pénzért élnek, hatalomért halnak, minden apróságon vigadnak vagy bosszankodnak, szenvedve harcolnak egymás ellen, élethossziglan karmát hoznak létre. Ha ilyenek hallják a *Fát*, nevetnek rajta, babonának nevezik azt. Hogy megértsék, hogy higgyék, nehezükre esik. Ilyen hitvány emberek, nehezen válthatók meg. Sok karma, test lepecsételve, bölcsesség lezárva, eredeti természet elveszve.

Miért nem láthat az ember

„Látni az hinni. Nem látni az nem hinni”, egy hitvány ember meglátása. Emberek a ködben – sok karmát hoznak létre. Saját természete eltévedve, hogyan látni akkor? Először felismerés, aztán látni. Szívet művelni, karmát eltávolítani, igaz természet előhozva, láthat. A nemes ember számára közömbös, hogy látni vagy nem látni, felismerésen keresztül a beteljesüléshez. A sokak között, némelyek látnak, némelyek nem; szinttől meghatározva, vele született alaptól meghatározva. A művelők között, sokan nem látnak, mivel a látásra törekedni – ragaszkodás. Ezért, nem lemondani a törekvésről, nem látni. Legtöbbször karmától gátolva, vagy nem kedvező környezet, vagy művelési módszertől függően. Sok indok, mindenkinek más. Azok, akik így látnak, nem mindig látnak tisztán. Nem látni tisztán, lehetővé teszi a *Daó*hoz való megvilágosodást. Mindent egészen tisztán látni, mintha saját maga a helyszínen lenne, a művelési energia felszabadítva. Tovább művelődni többé nem lehetséges, mivel semmi több sincs felismerni.

A *Fá* tanulása

A *Dáfá* tanulásánál az értelmiségieknek egy egészen különleges problémára kell ügyelniük: Ők ugyanazon a módon tanulják a *Dáfát*, ahogyan hétköznapi emberek tanulmányoznak elméleti írásokat; például azzal, hogy releváns idézeteket választanak ki jeles személyiségektől, és összehasonlítják őket a saját viselkedésükkel. Ez gátolja a művelők előrelépését. Némelyek hallották, hogy a *Dáfá* nagyon mélyreható értelmet birtokol, és nagyon magas szintekről való dolgokat tartalmaz, amik különböző szinteken irányíthatják a művelést. Így megpróbálják szóról szóra kikutatni, és végül hát semmit sem fedeztek fel. Az ilyen szokások, amelyeket egy hosszú időközön keresztül sajátítottak el a politikai elméletek tanulmányozása révén, szintén zavaró tényezők a művelésnél, amelyek a *Fá* hibás megértéséhez vezetnek.

A *Fá* tanulásánál nem kellene célzottan kikeresnetek egy részt, hogy megoldjatok egy bizonyos problémát. Valójában, ez szintén a ragaszkodás egy burkolt formája – kivéve olyan problémáknál, amelyeket sürgősen meg kell oldani. Az egyetlen módja a *Dáfá* jó megértésének az, hogy bármiféle szándék nélkül tanuld. Minden alkalommal, miután a *Zhuán Fálunt* végigolvastad, és egy picit tisztábban megértetted, te megemelkedtél. Még ha csak egy pontot is értettél meg az átolvasás után, te valóban megemelkedtél.

Tulajdonképpen te fokozatosan emelkedsz meg a művelés közben, és anélkül hogy tudnád vagy éreznéd. Jegyezzétek meg: Ha semmire sem törekedtek, mindent megkaptok magától!

Hogyan asszisztáljon az ember

Az egész országban sok asszisztens létezik, aki nagyon magas felismerésekkel rendelkezik a *Dáfáról*. Ők példamutatóan tudnak viselkedni, és nagyon jól megszervezték a gyakorlócsoporthat. De olyan asszisztensek is léteznek, akik nem csináltak olyan jól, ami mindenekelőtt a munkamódszereikben mutatkozik meg. Például, avégett hogy a tanulók hallgassanak rájuk, és következésképpen könnyebben el lehessen végezni a munkát, némely asszisztensek egy parancsnok módszerével dolgoznak. Ez nem megy. A *Fá* tanulása önkéntes. Ha a tanulók ezt nem akarják, egy problémát sem lehet megoldani; ehelyett konfliktusok keletkezhetnek. Ha nem javítják ki, a konfliktusok ki fognak éleződni, ami komolyan aláássa a *Fá* tanulását.

Még rosszabb, hogy némely asszisztensek gyakran terjesztenek híreszteléseket vagy szenzációkeltést űznek. Egyfelől avégett, hogy a tanulók hallgassanak rájuk, és higgyenek bennük; másfelől azért, hogy a saját tekintélyüket megemeljék. Némelyek azért is gondolnak ki maguknak valamit, hogy felvágjanak. Ez mind nem megy. A mi asszisztenseink önkéntesen és ingyen szolgálnak másokat. Ők nem mesterek, és sohasem kellene ilyen ragaszkodással rendelkezniük.

Hogyan tudjuk mármost jól végezni egy asszisztens munkáját? Először is a tanulók egyikének kell tekintened saját magadat, ahelyett, hogy a többiek fölé helyeznéd magad. Ha létezik olyasmi, amit nem tudsz a munkánál, szerényen meg kellene beszélned a többiekkel. Ha valamit hibásan csináltál, őszintén meg kell mondanod a tanulóknak: „Én is művelő vagyok, mint ti mindannyian. Elkerülhetetlen, hogy a munkánál hibákat csináljak. Ezt itt hibásan csináltam, akkor most csináljuk úgy, ahogyan helyes.” Ha neked megvan az őszinte kívánságod, hogy a többiekkel közösen mindent jól csináljál, megláthatod, milyen eredménye van akkor annak. Senki sem fogja mondani, hogy te semmire sem vagy jó. Ahelyett azt fogják gondolni, hogy te jól tanultad a *Fát*, és hogy nyitott vagy. Valójában a *Dáfá* már ott van, és mindegyik művelő tanulja. A tanulók a *Dáfával* fogják megítélni az asszisztens viselkedését, és világosan felismerni, hogy az jó-e vagy rossz. Mihelyt az a szándékod, hogy felmagasztald saját magadat, a tanulók azt fogják gondolni, hogy a *xinxinged* nincs rendben. Ezért csak akkor tudod jól csinálni a dolgokat, ha szerény vagy. A tekintélyed a *Fá* jó megértésén alapul. Hogyan lehetne egy művelő hibamentes?

Mi az üresség?

Mi az üresség? A ragaszkodásoktól való mentesség az üresség igazi állapota; de ez nem jelent anyagi ürességet. Ámde a *chan* buddhizmus elérte a Dharmája végét, és semmi tanítanivalója sincs többé. A Dharmának ebben a kaotikus végidejében néhányan, akik tanulmányozzák, még mindig makacsul ragaszkodnak az ürességelméletéhez, és észszerűtlenül és abszurd módon viselkednek, úgy, mintha felfogták volna a filozófiája alapelvét. Bódhidharma, a *chan* buddhizmus alapítója, saját maga utalt arra, hogy a Dharmája csak hat nemzedéken át rendelkezik irányító hatással, és azután semmi továbbadnivaló sincs többé. Miért nem fogják fel ezt? Ha azt mondják, hogy minden üres, *Fá* nélkül, Buddha nélkül, kép nélkül, én nélkül és létezés nélkül, akkor mi Bódhidharma? Ha nem létezik Dharma, akkor mi a *chan* buddhizmus ürességelmélete? Ha nincs Buddha, és nincs kép, kicsoda akkor Sákjamuni? Ha nincs név, nincs kép, nincs én és nincs létezés, és minden üres, minek akkor még enni és inni? Miért viselsz még ruhát? Milyen lenne, ha kinyomnák a szemed? Minek akkor még egy hétköznapi ember érzéseihez és vágyaihoz ragaszkodni? Az üresség, amelyről a Tathágata beszél, tulajdonképpen azt jelenti, hogy többé ne rendelkez a hétköznapi emberek ragaszkodásaival. A semmit sem kihagyni az üresség valódi értelme. Először is a világegyetem az anyag alapján létezik, és anyagból áll, és anyagként marad meg. Hogyan lehetne üres? Egy olyan tanításnak, amelyet nem egy tathágata közvetít, elkerülhetetlen módon nem lesz hosszú fennmaradása, és ki fog halni. Egy arhát tanítása nem Buddha-*Fá*. Ismerjétek fel! Ismerjétek fel!

Állhatatosság

Ha a Mester itt van, ti tele vagytok bizalommal. Ha a Mester nincs itt, nincs érdeklődés a művelés iránt. Úgy tűnik, ti a Mesterért vagy szórakozásból művelitek magatokat. Az átlagember nagy gyengesége. Sákjamuni, Jézus, Lao-ce és Konfucius már 2000 évvel ezelőtt elhagyták ezt a világot. A tanítványaiknak még sincs az az érzésük, hogy nem létezne semmi művelnivaló többé, amióta a mester már nincs itt. A művelés a te saját ügyed, senki sem vállalhatja el számodra; a Mester csak a felszínen magyarázza el a *Fát* és az alapelveket. Az a te saját felelősséged, hogy műveld a szívedet, és engedd el a vágyaidat, úgy, hogy a bölcsességed felragyogjon, és eltávolítsd a zavarodottságot. Ha a szórakozásért jöttél, a szíved biztosan nem lesz állhatatos; ha belépsz a világiba, biztosan el fogod felejteni a saját természetedet. Állhatatosság nélkül semmit sem fogsz elérni ebben az életben. Ki tudja, mikor fog létezni újra egy sorskapcsolat. Ez nagyon nehéz!

A buddhizmus kifejtései a Buddha-*Fá* leggyengébb és legkisebb része

Minden lény! Nektek nem kellene összehasonlítanotok a *Dáfát* – a *Zhen, Shan, Ren* nagy Törvényét – a buddhizmussal. Ezt egyáltalán nem lehet összehasonlítani. Már hozzászórtak ahhoz, hogy a buddhista szútrákat *Fáként* jelöljék meg. Valójában az égitestek olyan mérhetetlenek, hogy meghaladják a buddhák felismeréseit a világegyetemről. A taoista *taiji*-elmélet is csak az alacsony szinteken való tudás a világegyetemről; és a hétköznapi emberek szintjén egyáltalán nem létezik többé esszenciális *Fá*, hanem csak egészen kevés jelenség a világegyetem szélén, amely lehetővé teszi a művelést. A hétköznapi emberek a legalacsonyabb szinten levő emberek; ezért nekik nem engedik meg, hogy felismerjék az igaz Buddha-*Fát*. De az emberek hallották a szenteket azt mondani: „A Buddha imádása megalapozhatja a kapcsolatot a következő életben való műveléshez; ha egy művelő a mantrát mondja, akkor magas intelligenciájú lények védhetik meg; aki betartja a parancsolatokat, megfelelhet egy művelő kritériumainak.” Régi koroktól fogva mindig is léteztek emberek, akik megpróbálták kideríteni, hogy az, amit egy megvilágosult mondott, vajon a Buddha-*Fá*? A Tathágata-Buddha tanítása a buddha-természet megtestesülése; a *Fá* megjelenési formájaként is megjelölik. De ez nem a világegyetem valódi *Fája*, mert korábban nem engedték meg az embereknek, hogy tudomást szerezzenek a Buddha-*Fá* valódi megjelenési formájáról. A Buddha-*Fát* csak az ismerhette fel, aki magas szintet ért el a művelésen keresztül. Ezért az embereknek semmit sem volt szabad tudniuk a valódi művelésről. A történelem folyamán a *Fálun Dáfá* most első alkalommal adta át az embereknek a világegyetem tulajdonságait – a Buddha-*Fát*. Ez azt jelenti, hogy kaptak egy mennybe vezető létrát. Hogyan hasonlíthatod össze tehát a *Dáfát* – a világegyetem nagy Törvényét – azzal, amit korábban tanítottak a buddhizmusban?

Mi a bölcsesség?

Az emberek nagyszerűnek tartják a jeles személyiségeket, a tudósokat és minden szakértőt az emberi társadalomban. Tulajdonképpen ők mindannyian nagyon jelentéktelenek, mert ők mind hétköznapi emberek. A tudásuk is csak arra a picikére korlátozódik, amit az emberi társadalom modern tudománya felismert. Ebben a grandiózus világegyetemben – a legmakroszkopikusabbtól a legmikroszkopikusabbig – az emberi társadalom pontosan középen található, a legkülső és legfelszínebb rétegen. Azonkívül az itteni élőlények is csak a legalacsonyabb létformát képezik, úgyhogy a felismeréseik az anyagról és a szellemről nagyon korlátozottak, felszínesek és szájalmasak is. Még ha valaki az egész emberiség összes tudása fölött is rendelkezne, még mindig egy hétköznapi ember lenne.

Művelés a nyugdíjazás után

Nagy kár, hogy egyes tanulók, akik az előadásaimat látogatták, és jó velük született alappal rendelkeznek, többé nem gyakorolnak, mivel szakmailag nagyon elfoglaltak! Ha ők hétköznapi emberek lennének, úgy hagynám őket, és egy szót sem szólnék többé. De ezek az emberek sokat ígértek. Az emberi erkölcs minden nap gyorsan csúszik lefelé, és a hétköznapi emberek mind az áramlattal sodródnak. Minél messzebb távolodik el az ember a *Daótól*, annál nehezebb visszatérnie a művelésen keresztül. Valójában a művelésnél a saját szív műveléséről van szó. Éppen a bonyolult munkakörnyezet kínál egy jó lehetőséget a *xinxing* megemelésére. Ha nyugdíjba mész, nem a legjobb környezetet veszíted el a művelés számára? Hiszen mit fogsz te művelni nehézségek nélkül? Hogyan emelkedhetsz meg? A saját élettartam korlátozott. Még ha jól is tervezted meg az életedet, tudod te végtére is, hogy lesz-e elegendő idő a művelésre? A művelés nem gyerekjáték; komolyabb, mint bármely dolog a hétköznapi emberek között. Semmi olyasmi, amit magától értetődőnek kellene tekinteni. Ha elszalasztod ezt az esélyt, mikor fogsz újra egy emberi testet kapni a reinkarnációnál? Csak egy esély létezik. Ha továtúnnek azok az illúziók, amelyekről nem tudtál lemondani, akkor fogod majd fel, mit veszítettél el.

Szójegyzék

arhát	szanszkrit, egy gyümölcshelyzet a buddhista rendszerben
aszúra	rosszindulatú kísértet
Bódhidharma	a <i>chan</i> iskola alapítója
bódhiszattva	szanszkrit, egy gyümölcshelyzet a buddhista rendszerben
<i>chi</i>	kínai mértékegység, egy <i>chi</i> = kb. 33,3 cm
<i>Dáfá</i>	nagy <i>Fá</i> , a nagy kozmikus Törvény
<i>Dao</i>	– Út – taoizmus – <i>Dao</i> , a legmagasabb igazság, amiről a taoista rendszerben beszélnek – <i>dao</i> , egy ember, aki a taoista rendszerben elérte a <i>Daót</i>
<i>Dayushan</i>	a Lantau sziget Hongkongban
<i>de</i>	erény, egyfajta fehér anyag egy másik dimenzióban
<i>Fá</i>	Törvény, a kozmikus Törvény
<i>Fálun</i>	a <i>Fá</i> kereke, egy intelligens lény, a <i>Fálun Dáfá</i> szimbóluma
<i>fashen</i>	<i>Fá</i> -test; a <i>Fá</i> teste, amelyik művelési energiából és <i>Fából</i> áll
<i>Fofá</i>	szó szerint: „Buddha- <i>Fá</i> ”, a világegyetem legmagasabb igazsága
<i>Han Wudi</i>	egy híres császár a <i>Han</i> -dinasztiában (206 Krisztus előtt – 220 Krisztus után)
<i>jie</i>	– számnév, egy nagyon-nagyon hosszú időköz – nehézségek vagy katasztrófák, amelyek egy bizonyos idő után egy egyedi embernél vagy az egész társadalomban vagy egy még nagyobb területen lépnek fel
<i>jieyin</i>	kézzel pecsétet képezni
karma	szanszkrit, egyfajta fekete anyag egy másik dimenzióban
nirvána	szanszkrit, a szerzetesek halála. A hús-vér testet levetik és az összellelem a művelési energiával a mennybe jut
<i>qi</i>	formátlan, alaktalan anyag, életenergia
<i>qigong</i>	egy modern kifejezés a hagyományos művelés számára
<i>Qin Shihuang</i>	az első császár a <i>Qin</i> -dinasztiában (221 – 201 Krisztus előtt)
<i>Ren</i>	Elnézés, Tűrés, Tolerancia, Türelem
reinkarnáció	az újraszületés, amiről a buddhista rendszerben beszélnek
<i>Shan</i>	Könyörületesség, Jószívűség
tathágata	szanszkrit, egy gyümölcshelyzet a buddhista rendszerben
vadzra	– szanszkrit, a buddhák őre – kínaira lefordítva: „ <i>jingang</i> ”, vagyis „arany és acél” vagy „gyémánt”, valami elpusztíthatatlan
<i>xinxing</i>	„a szív természete”, „a szív minősége”
<i>yang</i>	a két oldal egyike, amelyet az ókínai taoista tan szerint minden dolog tartalmaz, a <i>yin</i> ellentéte. A hímneműt <i>yang</i> ként szemlélik.
<i>yin</i>	a két oldal másika, amelyet az ókínai taoista tan szerint minden dolog tartalmaz, a <i>yang</i> ellentéte. A nőneműt <i>yin</i> ként szemlélik.
<i>Yiguan Dao</i>	szó szerint: „Az egység <i>Daója</i> ”
<i>Yue Fei</i>	egy híres hűséges tábornok a déli <i>Song</i> -dinasztiából (1127 – 1279 Krisztus után)
<i>Zhen</i>	Igazság, Igazságosság, az Igaz
<i>Zhen, Shan, Ren</i>	Igazságosság, Könyörületesség, Elnézés

A kínai szavak átírása. A különböző átírások nem tükrözik vissza híven a kiejtést.

pinyin	népszerű magyar	Wade-Giles (angol)
chan	csan	ch'an
chi	cse	ch'ih
Dafa	Tafa	Tafa
Dao	Tao	Tao
Dayushan	Tajüsan	Tayüshan
Dazang	Tacang	Tatsang
de	tö	te
Fa	Fa	Fa
Falun	Falun	Falun
Falun Dafa	Falun Tafa	Falun Tafa
fashen	fasen	fashen
Fofa	Fofa	Fofa
Guomin	Kuomin	Kuomin
Han Wudi	Han Vuti	Han Wuti
Han	Han	Han
huayan	huajan	huayan
jie	csie	chieh
jiyin	csiejin	chiehyin
jingtu	csingtu	chingt'u
Kong Zi	Kung Ce	K'ung Tzu
Lao Zi	Lao Ce	Lao Tzu
Li Hongzhi	Li Hungcse	Li Hungchih
qi	csi	ch'i
qigong	csikung	ch'ikung
Qin Shihuang	Csin Sihuang	Ch'in Shihhuang
Qing	Csing	Ch'ing
Ren	Zsen	Jên
Shan	San	Shan
Song	Szung	Sung
taiji	tajcsi	t'aichi
Taiwan	Tajvan	T'aiwan
tiantai	tientaj	t'ient'ai
xinxing	hszinhszing	hsinhsing
yang	jang	yang
Yiguan Dao	Jikuan Tao	Ikuan Tao
yin	jin	yin
Yue Fei	Jüe Fej	Yüeh Fei (Yo Fei)
zang	cang	tsang
Zhen	Csen	Chên
Zhen, Shan, Ren	Csen, San, Zsen	Chên, Shan, Jên
Zhuan Falun	Csuan Falun	Chuan Falun

A német fordítás elkészült:		Utolsó – német – módosítás:	2022. 07.
A magyar fordítás elkészült:	2009.	Utolsó – magyar – módosítás:	2024. 09. 30.

A fordítás az alábbi német változat alapján készült:

Zhuan Falun (Band II)

https://de.falundafa.org/buecher_online/zfl_bandII/zfb2.html

[Zhuan Falun \(Band II\) \(falundafa.org\)](https://de.falundafa.org/buecher_online/zfl_bandII/zfb2.html)

Megjegyzés: Ennek a konferenciának a mélyebb megértéséhez ajánlott elolvasni előbb a *Fálun Gong* és a *Zhuán Fálun* című könyveket, amelyek innen ingyenesen letölthetők:

<http://hu.falundafa.org/falun-dafa-books.html>

Fordítók megjegyzése: Lehetséges, hogy idővel változtatásokat hajtunk végre a fordításon a minél jobb szöveghűség és érthetőség érdekében.

Megjegyzések:

- A kínai szavak esetében a *pinyin* átírás van használva, néhány már meghonosult szó kivételével.
- A buddha szó jelentése: megvilágosult. Ezért kis kezdőbetűvel kell írni. Csak ha Sákjamuni vagy egy másik buddha szinonimájaként van használva, akkor írandó nagy kezdőbetűvel.
- A *Dáfá*, *Fá*, *Fálun*, *Fofá*, *Zhuán* szavak ékezetekkel vannak ellátva a megközelítő helyes kiejtés érdekében.

¹ Az „[Esszenciális dolgok további előrelépésekhez I](#)” című gyűjteményben a vers (10.) „[Mennybolt](#)” címmel szerepel.

² Az „[Esszenciális dolgok további előrelépésekhez I](#)” című gyűjteményben a vers (11.) „[A gondolkodásmód szintjei](#)” címmel szerepel.

³ A „[Hong Yin I](#)” című könyvben a vers (26.) „[Ki a három világtörből](#)” címmel szerepel.

⁴ *Dayushanban* – az angol változat fordítása: a Lantau szigeten

⁵ *Dazang* szútra – Tripitaka (három kosár, három kosár)

⁶ Buddhától tanuljanak – az angol változat fordítása: buddhizmust tanuljanak

⁷ Lao-ce (*pinyin*: *Lao-zi*) – hagyományosan a népszerű magyar átírás van használva

⁸ Konfucius vagy Konfuciusz – ez a hagyományos forma van használva a kínai *Kong Zi* (*pinyin* átírás) helyett

⁹ „Jézus” az angol változatban szerepel, a német változatban csak az „ő” személyes névmás szerepel.

¹⁰ Ős-égúr – *Yuanshi Tianzun*

¹¹ Tajvan (*pinyin*: *Taiwan*) – hagyományosan a népszerű magyar átírás van használva

¹² *chan* – a német és angol változatban „zen” szerepel, ami japán elnevezés

¹³ Ötezer írásjegy – „Ötezer szavas klasszikus”, *Daodejing*, illetve, ahogy Weöres Sándor nyomán a mai magyar irodalom ismeri: [Tao te King - Az Út és Erény könyve](#)

¹⁴ egyedül a maga számára való művelésről – az angol változat fordítása: magányos művelésről

¹⁵ fosztogatnak – az angol és kínai változatban „gyűjtogatnak” szerepel